

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

«Δραματική Τέχνη και Παραστατικές Τέχνες στη Εκπαίδευση και στη Διά Βίου
Μάθηση – MA in Drama and Performing Arts in Education and Lifelong Learning»

Α' ΕΞΑΜΗΝΟ

**ΘΕΜΑ: «Ιστορική ανασκόπηση της εφημερίδας «ΑΠΟΠΕΙΡΑ» και
συνέντευξη με τους συντελεστές»**

Όνοματεπώνυμο Φοιτήτριας: Αιμιλία Σασαρώλη

A.M. 5052201601023

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια: Άλκηστις Κοντογιάννη

ΝΑΥΠΛΙΟ 2017

Περιεχόμενα

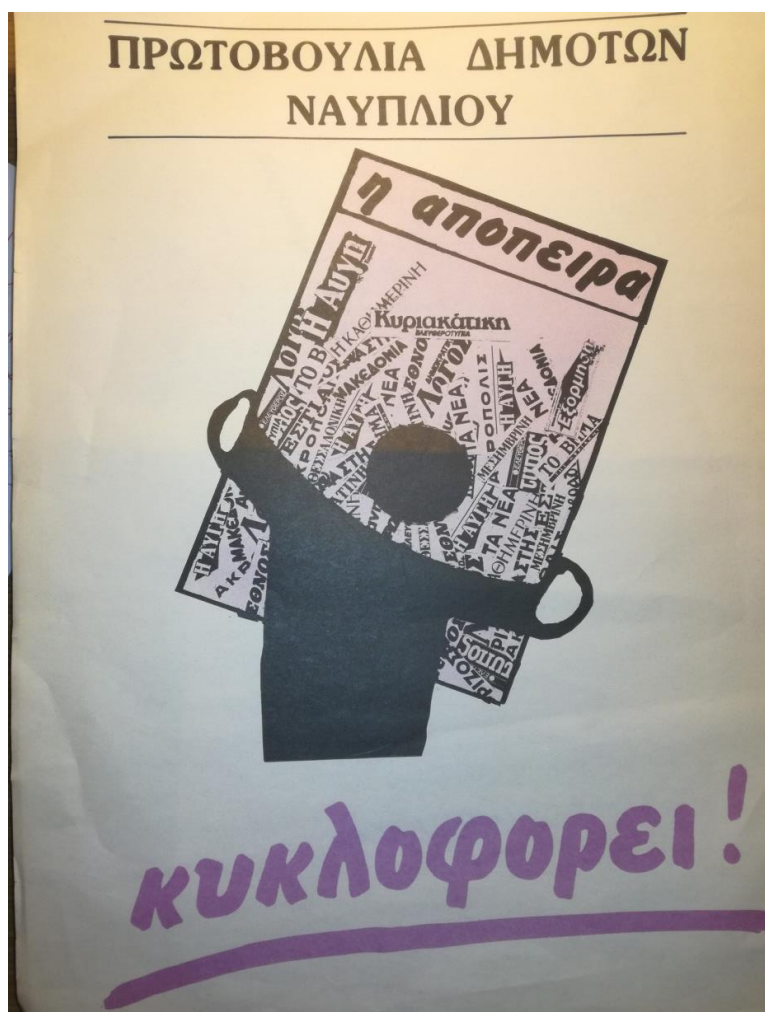
ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	2
Α΄ ΜΕΡΟΣ	2
Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΑΠΟΠΕΙΡΑ»	2
1 ^{ΟΣ} ΧΡΟΝΟΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ (Οκτώβρης 1987 – Οκτώβρης 1988)	3
2 ^{ΟΣ} ΧΡΟΝΟΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ (Νοέμβρης 1988 – Νοέμβρης 1989).....	9
3 ^{ΟΣ} ΧΡΟΝΟΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ (Δεκέμβρης 1989 – Οκτώβρης 1990)	13
4 ^{ΟΣ} ΧΡΟΝΟΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ (Νοέμβρης 1990 – Οκτώβρης 1991).....	16
5 ^{ΟΣ} ΧΡΟΝΟΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ (Νοέμβρης 1991 – Νοέμβρης 1992)	18
6 ^{ΟΣ} ΧΡΟΝΟΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ (Δεκέμβρης 1992 – Σεπτέμβρης 1993)	20
7 ^{ΟΣ} ΧΡΟΝΟΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ (Οκτώβρης 1993 – Δεκέμβρης 1994).....	23
ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΜΕΤΑ – ΕΝΑ ΑΚΟΜΑ ΦΥΛΛΟ (Νοέμβρης 1995)	25
Β΄ ΜΕΡΟΣ.....	27
ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ «ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ».....	27
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ Κ.ο. ΜΠΑΜΠΗ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ	28
ΕΠΙΛΟΓΟΣ.....	36
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	37

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στο πλαίσιο του μεταπτυχιακού προγράμματος σπουδών «Η Δραματική Τέχνη και οι Παραστατικές Τέχνες στην Εκπαίδευση και τη Δια Βίου Μάθηση» μου ανατέθηκε ως εργασία η ανασκόπηση της τοπικής εφημερίδας του Ναυπλίου «ΑΠΟΠΕΙΡΑ» και η υλοποίηση μιας συνέντευξης από τους ανθρώπους που δούλεψαν για αυτή. Η υλοποίηση αυτής της εργασίας ήταν μια πρόκληση για εμένα, αφού δεν είχα κληθεί να κάνω τίποτα παρόμοιο στις βασικές μου σπουδές. Δέχτηκα με ενθουσιασμό και απόλαυσα τη διαδικασία από την αρχή ως το τέλος.

Α΄ ΜΕΡΟΣ

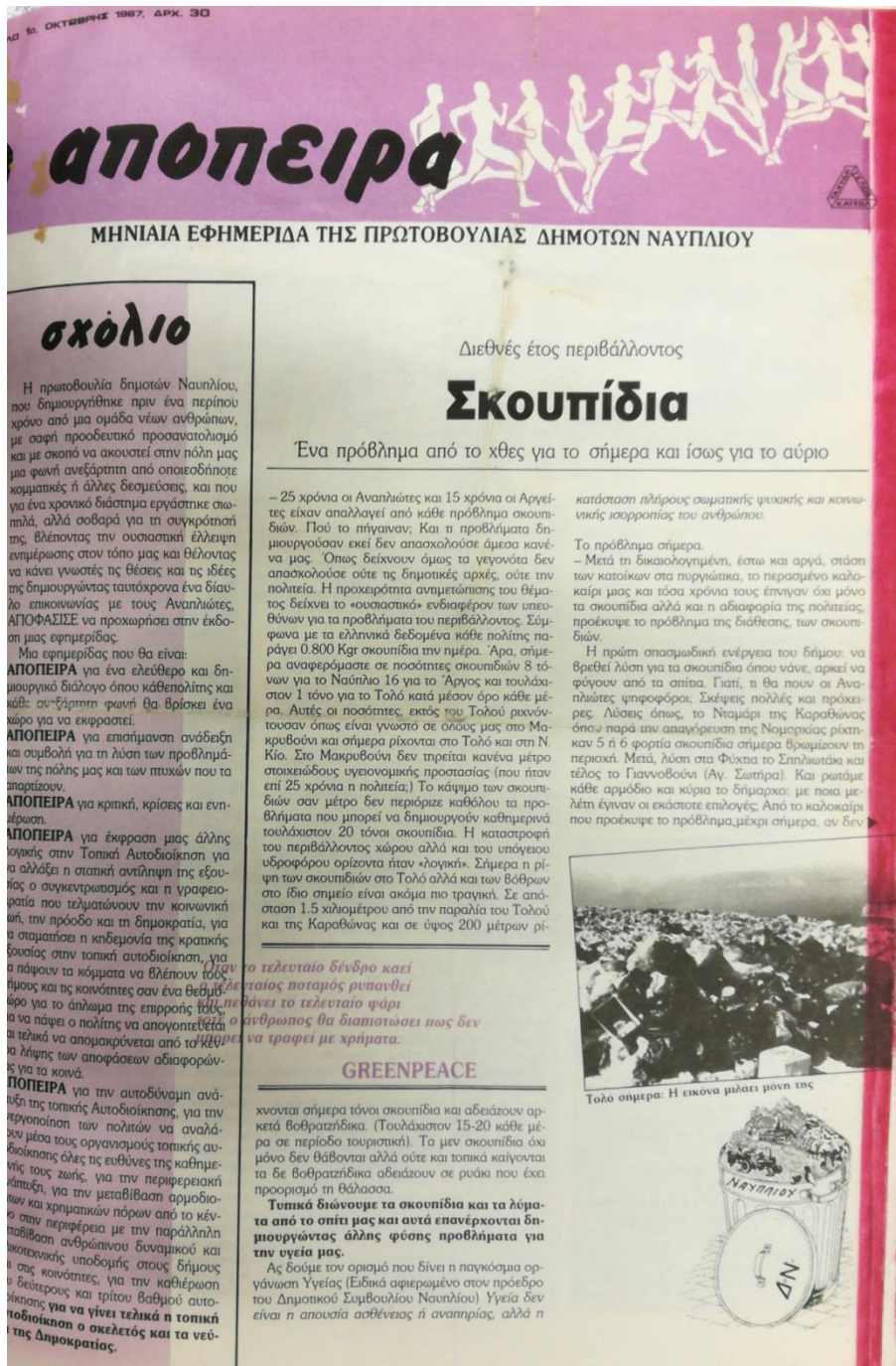
Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΑΠΟΠΕΙΡΑ»

Εικόνα 1: Το διαφημιστικό έντυπο κυκλοφορίας της «ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ».

1^{ΟΣ} ΧΡΟΝΟΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ (Οκτώβρης 1987 - Οκτώβρης 1988)

Ο πρώτος χρόνος ξεκινά για την «ΑΠΟΠΕΙΡΑ» τον Οκτώβρη του 1987, όπου και κυκλοφορεί το πρώτο της τεύχος (εικόνα 2).

Εικόνα 2: Το εξώφυλλο του πρώτου φύλλου της «ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ».

Η «ΑΠΟΠΕΙΡΑ» κάνει την είσοδό της με ένα φύλλο έξι συνολικά σελίδων που κόστιζε τριάντα δραχμές.

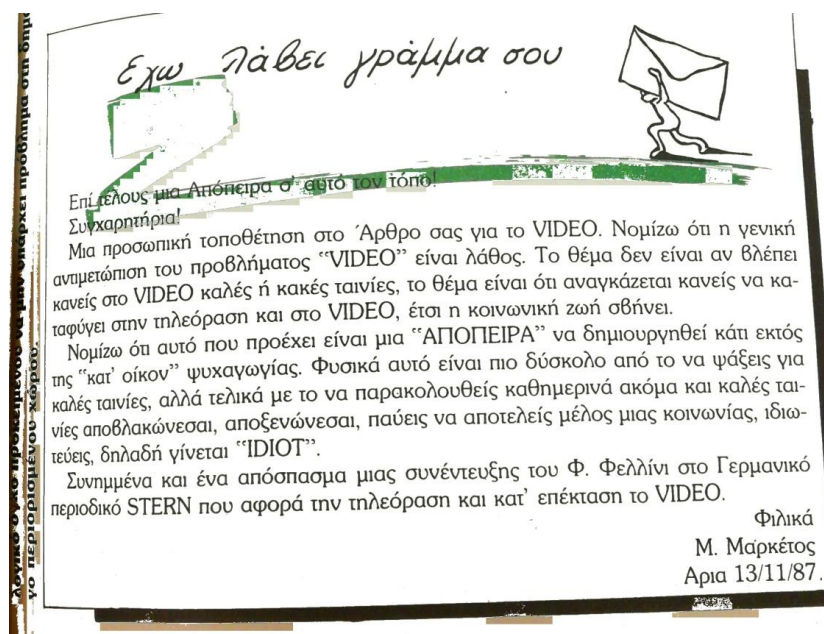
Ένα αναλυτικό σχόλιο αριστερά μας πληροφορεί για την ταυτότητα της συντακτικής ομάδας καθώς για τον χαρακτήρα της νέας αυτής εφημερίδας. Μιας εφημερίδας που προωθεί τον ελεύθερο και δημιουργικό διάλογο, θέλει να παρέμβει αποτελεσματικά σε ουσιαστικά προβλήματα της πόλης του Ναυπλίου και εκφράζει μια διαφορετική λογική για την τοπική αυτοδιοίκηση.

Η συντακτική ομάδα καθιστά εξαρχής σαφές ότι ενδιαφέρεται να θίξει τα προβλήματα που αφορούν την πόλη του Ναυπλίου και να παρέμβει ουσιαστικά προκειμένου να λυθούν.

Η εφημερίδα έχει από την αρχή μια ξεκάθαρη δομή. Στο πρωτοσέλιδο υπάρχει αριστερά μια μόνιμη στήλη με τίτλο «σχόλιο» και βέβαια το κύριο άρθρο του τεύχους. Ύστερα ακολουθούν με τη σειρά οι στήλες: «δημοτικολογίες», «ΟΙΚΟλογικά ΟΙΚΟναυπλιακά», «ΚΡΙΣΗ και κρίσεις». Η τελευταία σελίδα είναι συνήθως αφιερωμένη στον κινηματογράφο, τη μουσική και τα βιβλία.

Η συντακτική ομάδα δείχνει από νωρίς την ευαισθησία της για τα περιβαλλοντικά ζητήματα, καθώς στο πρώτο κίολας το κύριο άρθρο έχει τίτλο: «Τα Σκουπίδια: ένα πρόβλημα από το χθες για το σήμερα και ίσως για το αύριο».

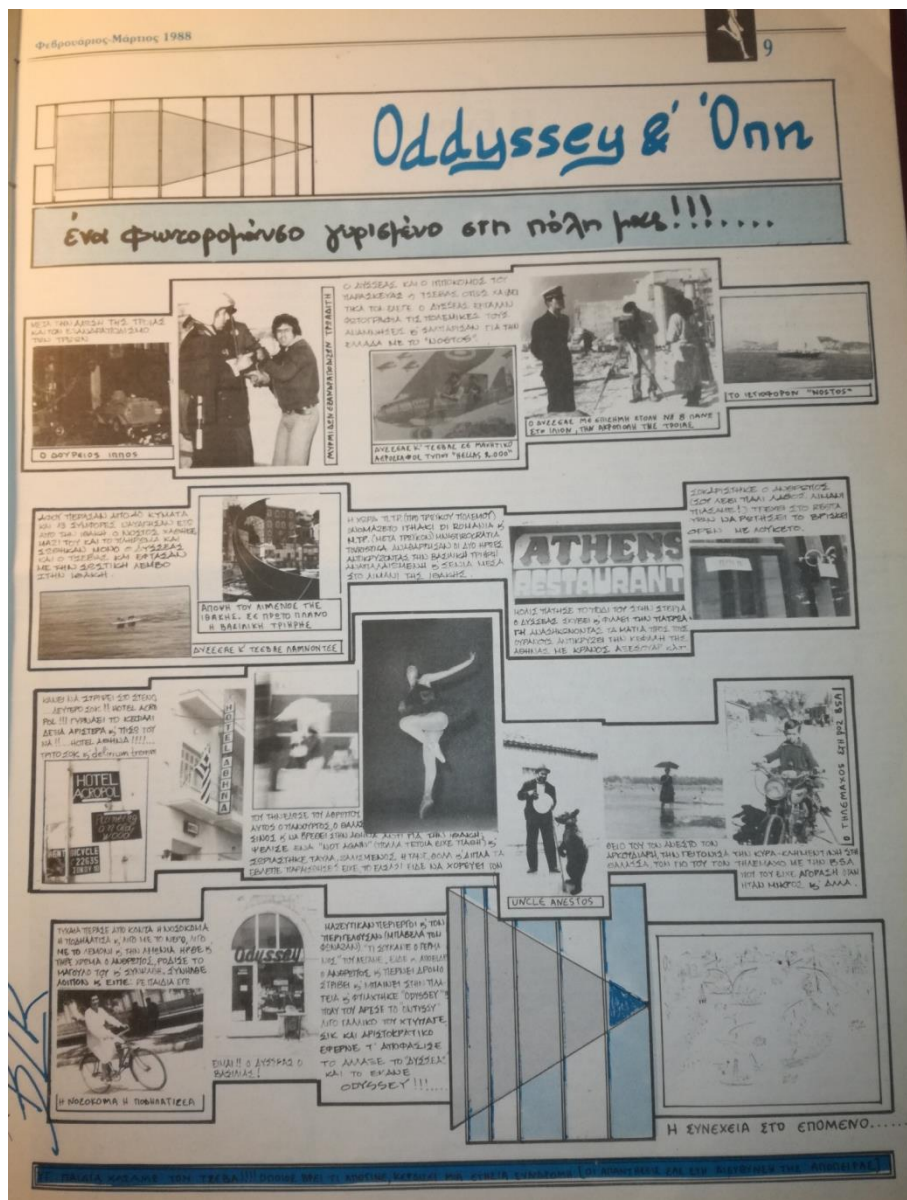
Μετά τη δυναμική είσοδο, η εφημερίδα επανέρχεται πιο εμπλουτισμένη. Στα επόμενα φύλλα υπάρχει χώρος για ένα ακόμα άρθρο και για μια νέα στήλη με τίτλο «έχω λάβει γράμμα σου», όπου δημοσιεύονται πραγματικά γράμματα των αναγνωστών της εφημερίδας (εικόνα 3).

Εικόνα 3: Έχω λάβει γράμμα σου (2ο φύλλο).

Οι μήνες περνούν με την «ΑΠΟΠΕΙΡΑ» να βγάζει σταθερά ένα φύλλο το μήνα. Η θεματολογία δεν ξεφεύγει ούτε στιγμή από τον αρχικό στόχο. Άρθρα που αφορούν το Ναύπλιο, τα έργα στην παλιά πόλη, το Παλαμήδι, τα σχολεία της πόλης, το γήπεδο, τον τοπικό ραδιοφωνικό σταθμό κ.ά. αποτελούν την ύλη της εφημερίδας.

Το 5^ο φύλλο της «ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ» αφορά τους μήνες Φεβρουάριο και Μάρτιο του 1988. Είναι ένα διπλό φύλλο δώδεκα σελίδων όπου γίνεται μια εκτενέστατη αναφορά στο ζήτημα της αξιοποίησης της Καραθώνας και εμφανίζονται για πρώτη φορά δύο νέες απολαυστικές στήλες. Η πρώτη με τίτλο «Odyssey & Όνη: ένα φωτορομάντζο γυρισμένο στην πόλη μας» (εικόνα 4) και η δεύτερη με τίτλο: «Τα Γκάλοπ μας στα μαπαράκια του Ναυπλίου» (εικόνα 5).

Εικόνα 4: Το φωτορομάντζο.

Το Γκάλοπ μας στα Μπαράκια του Ναυπλίου

Και μέσα στις γιορτές έπιασε η ιδέα. «Γκάλοπ» στα Μπαράκια της πόλης μας. Οι πρώτες κλειρές αναδημιουργίες για το τι θα κερδίσουμε και για το τι θα βγει από το «γκάλοπ» αυτό γρήγορα ξεπεράστηκε. Βέβαια κανείς μας δεν είχε την ψευδαισθήση, ότι θα είχαμε επιστημονικά ή απόλυτα αντιπροσωπευτικά αποτελέσματα. Όπως σίγουρα θα δινανε κάποιοι άλλοι διαφορετικό τόνο μέσα στα μπαράκια και θα είχαμε σ' ένα κόσμο που νεολαίας κυρίως του Ναυπλίου το ερέθισμα να προβληματισθεί σε μερικά πράγματα. Απαντώντας στις ερωτήσεις μας. Ταυτόχρονα τουλάχιστον μερικές σκέψεις και κάποιοι προβληματισμοί του κόσμου αυτού θα μας γίνονταν γνωστοί.

Στη δουλειά λοιπόν. Τα «σπουδαία και σοφά κεφάλια μας» σκεφθήκανε και καταγράψανε μερικές ερωτήσεις που δακτυλογραφήθηκαν, φωτοτυπήθηκαν, άρχισαν να μοιράζονται στα μπαράκια και...

Και εκεί άρχισαν οι δυσκολίες, πολλά τα μπαρ, πολλά τα κεράσματα, να μην παραγγυήσουμε και εμείς ένα ποτό... Έτσι καταφέραμε να πάρουμε 105 απαντήσεις από 5 Μπαρ και μας ξέφυγαν μόνον 2. Πάντως η συμμετοχή των θαμώνων ήταν σχεδόν καθολική και ολόψυχη.

Αλλά είναι καιρός να προχωρήσουμε στις απαντήσεις των ερωτηθέντων, που δοσμένες άλλες με χιούμορ, άλλες με σοβαρότητα, πάντως οι περισσότερες με αρκετή εξυπνάδα και πρωτοτυπία, θα τις ζήλευαν και οι μεγάλοι ακόμα οργανισμοί δημοσκοπήσεων.

ΕΡΩΤΗΜΑ 1: Αν γίνονταν αύριο εκλογές τί κόμμα θα ψήφιζες;
Εδώ γύρω στο 40% δηλώνει λευκό ή «κανένα». Και βέβαια να μην είναι αδύνατο στη πραγματικότητα ένα τόσο μεγάλο ποσοστό λευκών, είναι όμως ενδεικτικό της ανυποληψίας των κομμάτων, στο νεολαϊστικό αυτό χώρο. Από εκεί και πέρα το ΠΑΣΟΚ θα ψήφιζαν το 12% των ερωτηθέντων. Το ΚΚΕ το 6%. Την ΕΑΡ το 4%, την ΕΠΕΝ και κάποιο κόμμα Πράσινων και την Χριστιανική Δημοκρατία το 3% την Νέα Δημοκρατία και την ΕΔΕ (Τροισκιότες) το 2%. Οι υπόλοιποι είτε αγνοούν την ερώτηση ή δηλώνουν πολλά και διάφορα. Μερικά χαρακτηριστικά: «Χάρυ Κλιν», «Τοισολίνα», «Το Μπαρμπά μου», «Τη Μπουρδάρη», «Όχι ΠΑΣΟΚ», «888», ενώ υπάρχουν και 2 που γράφουν την γνωστή φράση του Χαρίλαου «Ένα iv το κόμμα».

ΕΡΩΤΗΜΑ 2: Αν θάλεπες βίντεο πόσες ταινίες την εβδομάδα.
Το 60%!!! δεν βλέπει βίντεο, ενώ μερικοί δίνουν και ιδεολογική διάσταση στην απάντησή τους αυτή. Αν' αυτούς που βλέπουν το μεγαλύτερο ποσοστό βλέπει ταινίες μερικές φορές ή μερικές φορές παρά μερικές.

ΕΡΩΤΗΜΑ 3: Ποιο περιοδικό ή περιοδικά διαβάσεις;
Ένα καινούργιο σχετικά περιοδικό, γενικά άγνωστο στα μερίδια κόσμου, με θέματα που απευθύνονται στη νεολαία κυρίως, έρχεται πρώτο σε αναγνωσιμότητα. Είναι το «ΚΛΙΚ». Ακολουθούν: ο γνωστός «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ», ένα πολιτικό περιοδικό «ΤΟ ΑΝΤΙ», ένα περιοδικό με κόμικς το «ΠΑΡΑ ΠΕΝΤΕ» και το επίσης γνωστό «PLAY BOY». Και δύο εξήπνες απαντήσεις: «Όλα, έχω περίπτερο» και «εν, εις, εκ, προς, προ, ανά, κατά, διά, μετά, αντί, αμφί»!

ΕΡΩΤΗΜΑ 4: Τι λείπει από την πόλη μας;
Εδώ, όπως και στο επόμενο ερώτημα, μπαίνουμε στο ζουμί. 23 άτομα δηλώνουν, ότι θα ήθελαν κάποιο είδους μπαρ, που λείπει από την πόλη μας (σινέ-μπαρ, ντίσκο-μπαρ, ROCK CLUB με ζωντανή μουσική, πάνο-μπαρ, GAY BAR, μουσικό καφέ κ.ο.κ.). Από εκεί και πέρα σε πολλούς λείπει η κίνηση και η ζωή από την πόλη μας, σ' άλλους οι άνθρωποι και ειδικότερα ο καλός κινηματογράφος και το θέατρο. Αλλά σε δούμε και μερικές άλλες απαντήσεις: Λείπει από την πόλη μας: «Η μεταφυσική και ο ερωτισμός», «Το πράσινο», «Μπόουλιנג», «Πορνείο», «Βιβλιοπωλείο», «Διύλιστήριο Σκατών», «Μουσείο Κέρινων Ομοιομοτάτων», «Εφημερίδα», «Σωστό Ωδείο», «Σωστός ηθιλοφωνικός δημοτικός ραδιοστραθμός», «Πεζόδρομοι».

ΕΡΩΤΗΜΑ 5: Τι έχει η πόλη μας που έπρεπε να λείπει;
Στο ερώτημα αυτό απάντησαν λιγότεροι από τους μισούς. Αν' αυτούς όμως που απάντησαν πλειοψηφεί σχετικά η γνώμη, ότι αυτό που θα έπρεπε να λείπει από τη πόλη μας είναι ο Τσούρνος και οι άνθρωποί του, ενώ δεύτερη έρχεται η άνοχη, ότι έπρεπε να λείπει η νέα πόλη, οι πολυκατοικίες και ότι δεν δίνει με το παλιό. Άλλες απαντήσεις: Έπρεπε να λείπει: «Ο Μουσακάς», «Τα ζώα», «Τα καμάκια», «Οι Κουτοσιμολήδες», «Ο δημοτικός ραδιοσταθμός», «Το ΚΕΜΧ» και υπάρχει ένας που με έμφαση θέλει να επενδυθούν με πέτρα αυτά τα πράγματα: «Απαίσιμα υποσιτλώματα του ΞΕΝΙΑ ΠΑΛΛΑΣ».

ΕΡΩΤΗΜΑ 6: Πως εκπομπή παρακολουθείς στην τηλεόραση;
Το 1/4 δηλώνει ότι δεν βλέπει τηλεόραση. Οι υπόλοιποι βλέπουν κυρίως Αθλητικά, Κινηματογραφική θραυτά και Κινηματογραφική λέσχη και τα Παιδικά. Από τις υπόλοιπες εκπομπές πολύ βλέπονται τα: «Αυτός αυτό και τα Μυστήρια», «Τα Παιδιά Παίζουν», «Της Βαγγελίτσας το κανάλι», «Μπιλ Κόσμπι», ένας δε δηλώνει ότι βλέπει μόνο τον Εθνικό Ύμνο μετά τις 12:30.

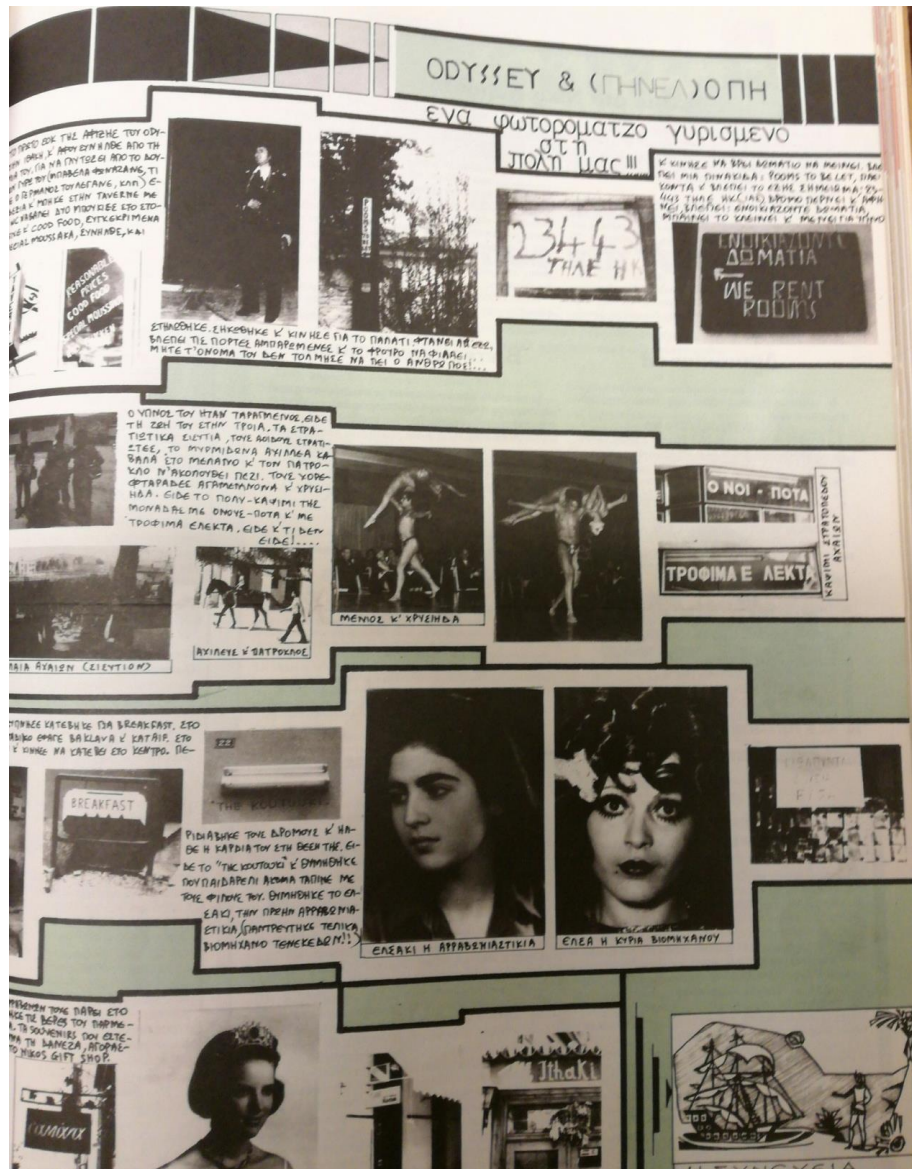
Αλλά θα συνεχίσουμε στο επόμενο τεύχος με τις απαντήσεις στα ερωτήματα: «Ποιο βιβλίο διάβασες τελευταία», «Ποιος δίσκος σου άρεσε τελευταία», «Πότε κάνατε έρωτα για τελευταία φορά», «Τι σημαίνει για σένα το 1992», «Τι σημαίνει για σένα η συμφωνία Ρήγκαν-Γκορμπατσώφ», «Ποιος είναι κατά τη γνώμη σου ο πιο διάσημος Αναπλιώτης».

Εικόνα 5: Το γκάλοπ στα μπαράκια του Ναυπλίου (5ο φύλλο).

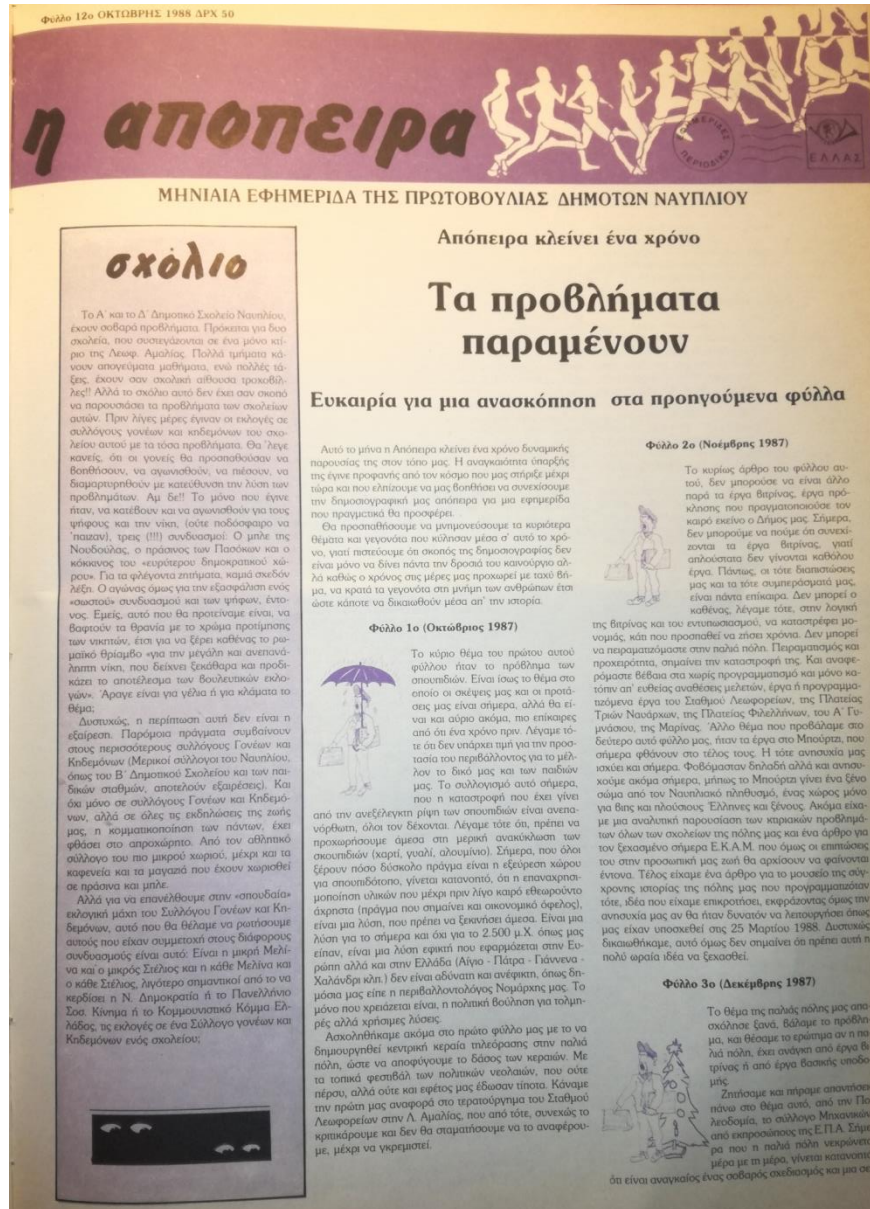
Στο επόμενο φύλλο γίνεται λόγος για το «Θέατρο Φυλακής» και παρατίθεται μια πολύ ενδιαφέρουσα συνέντευξη του υπεύθυνου του τμήματος φυλακών Νέας Τίρυνθας. Το απολαυστικό «Γκάλοπ στα Μπαράκια» συνεχίζεται.

Τα επόμενα δύο φύλλα είναι κι αυτά διπλά. Περιέχουν άρθρα όπως «το νοσοκομείο του Ναυπλίου», «το Δημοτικό Ωδείο», «Αθλητισμός και Ανάπλι» καθώς και το νέο φωτορομάντζο «Odyssey & (ΠΗΝΕΛ) ΟΠΗ» (εικόνα 6).

Εικόνα 6: «Odyssey and (ΠΗΝΕΛ)ΟΠΗ. Ένα φωτορομάντζο γυρισμένο στην πόλη μας.»

Ο πρώτος χρόνος της «ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ» κλείνει με το 12^ο φύλλο τον Οκτώβρη του 1988, όπου γίνεται μια ανασκόπηση στα προηγούμενα φύλλα για να βγει το συμπέρασμα ότι τα προβλήματα του έτους δυστυχώς παραμένουν (εικόνα 7).

Εικόνα 7: Ένας χρόνος «ΑΠΟΠΕΙΡΑ». Εξώφυλλο 12ου φύλλου.

2^{ΟΣ} ΧΡΟΝΟΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ (Νοέμβρης 1988 – Νοέμβρης 1989)

Η «ΑΠΟΠΕΙΡΑ» εγκαινιάζει τον δεύτερο χρόνο κυκλοφορίας της με ένα διπλό τεύχος (Νοέμβριος – Δεκέμβριος 1988) που αποχαιρετά το 1988. Με αναφορές σε σκάνδαλα και κομπίνες της εποχής, η συντακτική ομάδα κάνει λόγο για σήψη στην κοινωνία και ελπίζει για ένα ανατρεπτικό νέο έτος (εικόνες 8 και 9).

Η ΑΠΟΠΕΙΡΑ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΔΗΜΟΤΩΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ

Η θέση μας είναι χειρότερη απ' όσο νόμιζες
Σήψης ανάγνωση
Αν δεν κάνουμε αυτό που κανείς δεν μπορεί να μας ζητήσει, θα καθούμε

σχόλιο

Η ζωή δεν ακολουθεί πάντα πορεία προς τη μία ή την άλλη κατεύθυνση και ίσως αυτό να σημαίνει ότι εμείς την καθορίζουμε. Έτσι τις ημέρες που στην προκειμένου αυτής της χώρας... ως μιν τις διακομίζουμε όπως συνηθίζεται μια ασυμμετρία - επιπλέον γενοκτονία χωρίς στη θέση μας πόλη η «μοίρα», επερώλησε μια διαφορετική κατάσταση.

Στις 15 Νοεμβρίου ημέρα Τρίτη (ενώ ο Κοσμοπολίτης θρόνος σε κάποια χώρα της Αμερικής κινείται πέρα) οι εκπρόσωποι των τοπικών δημοτικών παρατάξεων που υπάρχουν στην πόλη μας (Ναυπλιώτικος Συνοχηγός με επικεφαλής τον κ. Τσοφόρο, Ανάλη-Εργατο-Πρόδοξ-Δημοκρατία με τον κ. Μεζίδη, Αγανακτική Ναυπλιώτικη Ένωση με τον κ. Μαυρά και Πρωτοβουλία Δημοτών Ναυπλίου στην οποία δεν υπάρχει επικεφαλής αλλά συντακτική επιτροπή) συναντήθηκαν στο γραφείο του κ. Δημήτρου μετά από πρωτοβουλία της ΑΠ.Ν.Ε για να συζητήσουν μια πρόταση που αφορά τις δημοτικές μας διαμεταμορφωτικές επιτροπές η οποία θα μεριμνεί για την υλοποίηση ενός συνεδρίου που θα ασχολούταν με την παλιά πόλη.

Στη συζήτηση που έγινε διαμορφώθηκαν δύο πρότασης. Η μία πρότεινε η επιτροπή να έχει σαν έργο της την υλοποίηση αυτού του συνεδρίου στο οποίο θα συμμετείχαν ειδικοί επιστήμονες και που απ' αυτό θα περιέλαμε κάποιες αποφάσεις για την παλιά πόλη και η άλλη που πρότεινε η επιτροπή να ασχοληθεί συνολικότερα με την πόλη, παλιά και νέα γιατί έτσι μόνο μπορούμε να μιλήσουμε για διάσωση και παραπέρα αναστήση της πόλης και ότι το συνέδριο πρέπει να είναι ένας από τους σκοπούς της επιτροπής.

Οι αποφάσεις αυτής της πρώτης συνάντησης ήταν οι εξής. Πρώτο όλοι συμφωνήσαν ότι πρέπει να δημιουργηθεί αυτή η διαμεταμορφωτική επιτροπή και δεύτερον ότι στην οριστική απόφαση συνάντηση πρέπει να συμμετέχουν επαρκώς οι αρμοδιότητες της Συνέλευσης η πρώτη διαμεταμορφωτική επιτροπή είναι γεγονός.

Από τη δική μας πλευρά όμως θέλουμε να τονίσουμε δύο πράγματα. Πρώτον έγινε μια καλή αρχή έτσι και καθυστερημένα που πιστεύουμε να αποδώσει καρπούς. Δεύτερον ότι οι ανάγκες της πόλης μας είναι ευρύτερες (καιρός αυτό να σημαίνει ότι δεν είναι έτσι για τις άλλες πόλεις) και λόγω της ιδιαιτερότητας της Απαιτούμεν πολιτική βούληση απ' όλες τις πλευρές και δέσμευση πάνω σε συγκεκριμένα πράγματα στα οποία πιστεύουμε ότι θα καταλήξουμε μέσα από τις επόμενες συζητήσεις.

Η Πρωτοβουλία Δημοτών Ναυπλίου και η εφημερίδα της η «ΑΠΟΠΕΙΡΑ» ήταν, είναι και παραμένουν ανοικτές για να βοηθήσουν στην υλοποίηση όλων αυτών που σήμερα είναι απλά πόθοι.

Έχουμε τη θέληση να προχωρήσουμε όλοι μαζί και ο πόθος μας να γίνει πράξη, για τη ΖΩΗ ΜΑΣ και την ΠΟΛΗ ΜΑΣ.

Η πρόθεσή μας ήταν να είχαμε στην πρώτη σελίδα αυτού του φύλλου μας, ένα άρθρο για τα Συντακτικά Συμβούλια, τη συμμετοχή των πολιτών, στο οποίο προγραμματίζαμε και μια συνέντευξη με γνωστό Έλληνα πολιτικό, παρόντα σήμερα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Ο κοινούλης όμως κύριος που έφερε για την Κοπτικομάνα, αφού μας έφρασε πίσω, μόνο ένα μοσχοφανισμένο κέκ (φαινόταν δε θα πήγαινε κάτω τίποτε άλλο μετά τα 30-50 δισ. δρχ. που έκαιγε), αναστάσει τον Ελλάδα, έτσι ώστε να είμαστε αναγκασμένοι, ασχολούμενοι για πρώτη φορά με ευρύτερα πολιτικά θέματα, να παρουσιάσουμε, αντί αυτών που προγραμματίζαμε, τον δικό μας λόγο σ' αυτά τα καταληκτικά πράγματα που συμβαίνουν γύρω μας τις τελευταίες μέρες.

Δεν έχουμε βέβαια σκοπό να ασχοληθούμε προσωπικά με τους πακούλινδες αδελφούς Γιάννη και Σταύρο και με την συμμορία τους. Ούτε με το ποιο είναι ανέννοχοί τους και το ποιο έχουν χρηματισθεί και δωροδοκηθεί. Αυτό πιστεύουμε είναι δουλειά άλλων (του Αθηναϊκού τύπου, της Διοίκησης και της Δικαιοσύνης), αλλά και όλων αυτών που κατηγορήθηκαν.

Εμείς περισσότερο θα προσπαθήσουμε να ασχοληθούμε με το θέμα της γενικότερης σήψης της κοινωνίας μας, που άνοιξε το δρόμο στο να γίνουν όλες αυτές οι απίστευτες κομπίνες, μικρές και μεγάλες. Και ακόμα πως η σήψη αυτή εκφράζεται στις επαρχίες και στη πόλη μας ειδικότερα. Θα προσπαθήσουμε επίσης να δώσουμε μερικές παράμετρος και να πούμε μερικές σκέψεις μας για το όλο θέμα, που δεν έχουν τουσθεί από άλλες εφημερίδες και περιοδικά όπου προβάλλονται πιο εμπορικά θέματα.

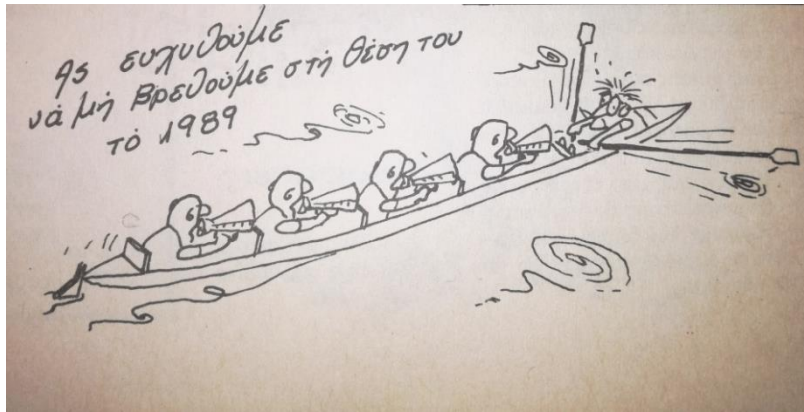
15 χρόνια με την εξέγερση του Πολυτεχνείου, έναν αγώνα για ιδανικά και αξίες, για Δημοκρατία, ισοφωμία, παιδεία και ελευθερία, για ανεξάρτητη πορεία της χώρας μας και 14 ολόκληρα χρόνια μετά

την γιορτή του λαού μας, για την οριστική εκδίωξη των Γερμανογερμ από την χώρα μας, όλα έχουν αναταραστεί. Φτάσαμε στο σημείο μάλιστα, στο οριστικό εκείνο σημείο που η κατάσταση δεν πάει πέρα. Το υπερσύμβολο της εποχής μας είναι το πεντοκίταρο, στο οποίο η κοινωνία μας προσκυνάει και στο οποίο προσεύχεται. Το πολιτικό μας σκεπτικό κυριαρχείται από εντυπωσιακές γυναικείες και ερωμένες, ακριβά ρούχα και αυτοκίνητα, πολυτελή ξενοδοχεία και υσοκομεία, και κυρίως από αγάνα με κάθε μέσο για την εξουσία και τον πλούτο.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

Ο αγώνας τώρα διαταμώνεται
Το 1988 δίνουμε συνεχίζουμε
Εμπρός για πραγματική ΕΠΙΡΡΟΗ
ΑΠΟΠΕΙΡΑ
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΚΑΝΗ ΧΡΟΝΙΑ

Εικόνα 8: Το εξώφυλλο του 13^{ου}-14^{ου} φύλλου και τα συνθήματα για το νέο έτος.

Εικόνα 9: Τα σκίττα με τις ευχές για το νέο έτος.

Τα επόμενα τεύχη κινούνται γύρω από τα εργασιακά θέματα με άρθρα όπως «Ξένοι Εργάτες: ένας κόσμος που δουλεύει και διασκεδάζει δίπλα μας» και ένα τετρασέλιδο αφιέρωμα στην Απεργία του Φλεβάρη του 1989 (εικόνα 10).

Φλεβάρης-Μάρτιος 1989

Αφιέρωμα στην Απεργία 16-2-1989

Δεν ήταν αργία. Ήταν Απεργία

Μία σημαντική κίνηση που έγινε στην πόλη μας καταδεικνύει τα προβλήματα της και δημιουργεί τις προϋποθέσεις για τη λύση τους

ομιλήτες, αν ο οποιοσδήποτε πολίτης έκα η δυνατότητα κάποια στιγμή να λύσει κάποιο πρόβλημα που τον απασχολεί με τρόπον πλάγιους το μόνο που θα καταφέρει είναι να ξεπεραστούν οι όλοι του δέκα καινούργια πρόβλημα. Η συγκέντρωση στο πνευματικό κέντρο τελείωσε με την αποδοχή ενός ψηφίσματος από όλους όσους συμμετείχαν.

Η ημέρα της Απεργίας (16 Φλεβάρη)

το σημαντικό στοιχείο της απεργίας ήταν η καθολική σχεδόν συμμετοχή των Επαγγελματιών Βιοτεχνών και Εμπόρων της πόλης στην απεργία. Δεν ήταν περισσότερα από δέκα τα καταστήματα που άνοιξαν κατά τη διάρκεια της. Το στοιχείο αυτό καταδεικνύει και την άποψη των συμπολιτών μας γενικότερα, για τα προβλήματα που μας απασχολούν. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι η συνέπεια θα είναι καλύτερη και η παρουσία των συμπολιτών μας δυναμικότερη και μαζικότερη στην προσπάθεια για εξόφληση και πρόληψη λύσεων στα προβλήματα της πόλης.

Ο.Ε.Β.Ε.Ν. ΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΒΙΟΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ

ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1989

ΓΙΑ ΤΑ ΕΠΙΧΕΙΡΑ ΕΤΩΝ ΑΛΥΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΥΠΟΒΑΘΜΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΟΝΙΖΟΝΤΑ ΚΑΛΩΔΙΚΑ ΜΑΣ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ

Απόψεις και εκτιμήσεις

Με την ευκαιρία αυτού του αφιερώματος στην απεργία της Ο.Ε.Β.Ε.Ν. σκεφτήκαμε πως θα ήταν χρήσιμο να συζητήσουμε με ορισμένους ανθρώπους από τον χώρο των επαγγελματιών. Ζητήσαμε λοιπόν και μας μίλησαν ο πρόεδρος του εμπορικού συλλόγου Ναυπλίου κ. Κώστας Μπελιός και ο πρόεδρος της Γενικής Συνομοσπονδίας Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Ελλάδος κ. Κορνήλιος Ζητήσαμε ακόμα την γνώμη του κ. Κορνήλιου και του κ. Σπαρά μέλων του Δ.Σ. του συλλόγου ιδιοκτητών εσαπορίων και μπαρ αλλά δεν καταφέραμε να τις έχουμε λόγω κάποιων προβλημάτων που προέκυψαν.

Κεντρικός ομιλήτης της συγκέντρωσης ήταν το μέλος της διοίκησης της ομοσπονδίας κ. Σπαράς ο οποίος και ανέπτυξε τα αιτήματα της ομοσπονδίας. (Τα αιτήματα θα τα διαβάσετε στο ψηφισμα που ακολουθεί στην επόμενη παράγραφο).

Από τη δική μας πλευρά πρέπει να τονίσουμε ότι η συμμετοχή των μελών της ομοσπονδίας, των φορέων της πόλης και των κατοίκων στη συγκέντρωση ήταν ιδιαίτερα μικρή. Θέλουμε γι' αυτό να πούμε ότι πρέπει κάποτε να καταλάβουμε όλοι μας η λύση των προβλημάτων της πόλης μας καθώς και η ανάσπασή της δεν έρχονται από μόνο τους, αλλά με τη συμμετοχή όλων μας ανεξάρτητα από τη δουλειά που κάνουμε και την πολιτική ταυτότητα που έχουμε. Όπως πολύ σωστά είπε κάποιος από τους

Περισσότερο από δύο χρόνια τώρα ο εμπορικός σύλλογος και ο σύλλογος ιδιοκτητών εσαπορίων, κερφετών και μπαρ έχουν συσταθεί στους κόλπους τους ένα διάλογο σχετικά με τα κλιμακωτά αιτήματα αλλά και με τα προβλήματα που απασχολούν την πόλη. Λίγο αργότερα η Ομοσπονδία Επαγγελματιών-Βιοτεχνών και Εμπόρων μέλη της οποίας είναι και οι δύο σύλλογοι που προαναφέραμε αναλαμβάνει να προωθήσει αυθόρμητα για αυτά τα προβλήματα. Οι συζητήσεις τόσο με τη Νομαρχία όσο και με τη Δημοτική Αρχή δεν καταλήνουν πουθενά. Και από τις δύο πλευρές το μόνο που καταφέρνουν να αποσπάσουν είναι υποσχέσεις και σε άλλες περιπτώσεις να εισπράξουν την αδιαφορία των «αρμοβίων». Το καλύτερο που μας πέρασε μάλιστα η ομοσπονδία διοργάνωσε και μία συζήτηση στο θέατρο που Ο.Σ.Ε. σχετικά με το πρόβλημα των ακουσιδίων. Παρ' όλο που συμμετείχαν σ' αυτή τη συζήτηση και η κ. Νομαρχία και ο κ. Δήμαρχος δεν έγινε δυνατόν να βρεθεί λύση μέχρι και σήμερα για το συγκεκριμένο ζήτημα. Οι διαβουλεύσεις της ομοσπονδίας παρ' όλα αυτά συνεχίζονται και με τις δύο πλευρές όπου μπαίνουν όλα τα αιτήματα για συζήτηση. Τα αποτελέσματα αναρρακτα και έτσι φτάνουμε στην απεργία.

Η απεργία είναι κατά της κρατούσας αντίληψης για μη συμμετοχή και ενεργοποίηση των πολιτών

Ένα σημαντικότερο γεγονός που πρέπει να τονίσουμε εδώ είναι ότι η απεργία από μόνη της είναι ανάγνη στην κρατούσα αντίληψη τόσο από την Δημοτική Αρχή που την έχει εκκρίσει και δημόσια αρκετές φορές στο παρελθόν όσο και της Νομαρχίας που είναι σαφές ότι δεν θα ήθελε κάτι τέτοιο σχετικά με την μη συμμετοχή των πολιτών και την ενεργοποίησή τους για τα προβλήματα που τους απασχολούν. Είναι ιδιαίτερα χαρακτηριστικό το στοιχείο ότι σε μια περιοχή σαν τη δική μας όπου δεν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι διακρίνεται για τη συμμετοχή των κατοίκων σε μαζικούς φορείς οι επαγγελματίες χρησιμοποιούν το τελευταίο μέσο που διαθέτουν, την απεργία.

Συνέλευση-στο Πνευματικό κέντρο

Οι αντιρροήσεις των σημειών στην Ομοσπονδία Επαγγελματιών-Βιοτεχνών και Εμπόρων Ναυπλίου (Ο.Ε.Β.Ε.Ν.) αποφασίζουν λοιπόν να προχωρήσουν σε απεργία στις 16 Φλεβάρη ημέρα Πέμπτη ενώ στις 13 Φλεβάρη ημέρα Δευτέρα αποφασίζουν να διοργανώσουν συγκέντρωση στο Πνευματικό κέντρο της πόλης μας με την συμμετο-

κή των μελών της ομοσπονδίας και των φορέων της περιοχής.

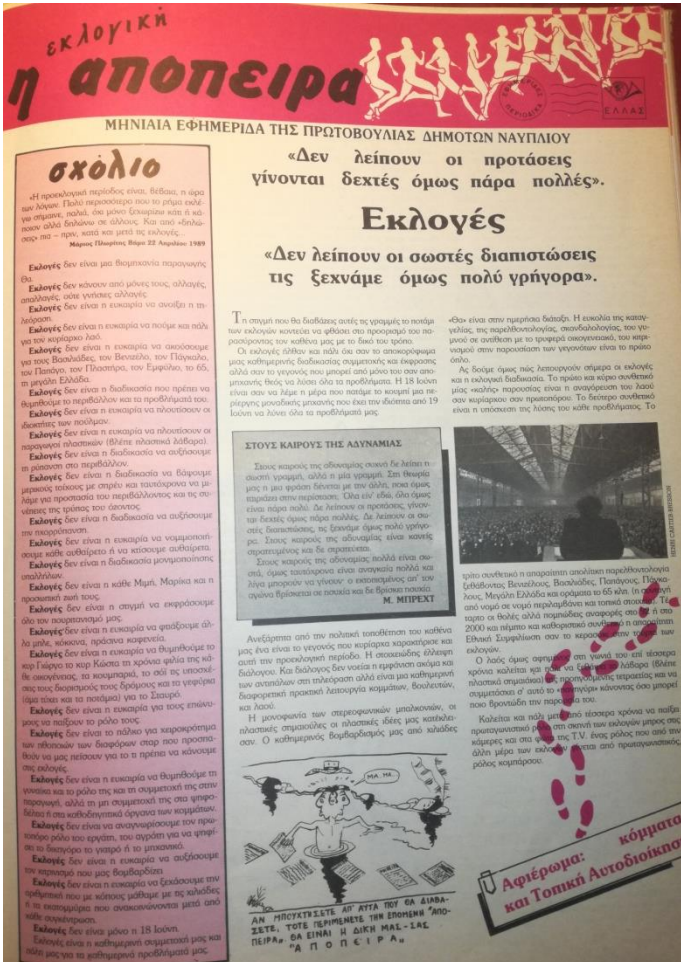
Στη συγκέντρωση αυτή παραβρέθηκαν και συμμετείχαν στην απεργία εκπρόσωποι του Εργατικού Κέντρου, του Διανομητικού Συλλόγου, των Αγροτικών Συλλόγων της περιοχής και των δημοτικών κινήσεων της Πρωτοβουλίας Δημοτών Ναυπλίου και της Αγωνιστικής Ναυπιακής Ενότητας, καθώς και ο δημοτικός σύμβουλος κ. Λαμπρόπουλος.

Στη συγκέντρωση παρεβρέθηκε και ο πρόεδρος της Γενικής Συνομοσπονδίας Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Ελλάδος κ. Κορνήλιος, ο οποίος και μίλησε τόσο για τα ιδιαιδικά αιτήματα όσο και για τα τοπικά τονίζοντας την ιδιαίτερη σημασία της συμμετοχής όλων των φορέων και των κατοίκων της πόλης στην παραπέρα προώθηση των κινητοποιήσεων για τη λύση των προβλημάτων, λέγοντας ότι τα προβλήματα αυτά στα οποία αναφέραμε δεν είναι μόνο προβλήματα δικά σας (εννοούσε την Ομοσπονδία) αλλά όλων των κατοίκων της πόλης και δεν έχουν ούτε Μπλε ούτε Πράσινο ούτε Κόκκινο χρώμα. Επίσης είπε ότι ο αγώνας δεν πρέπει να είναι μονόπλευρος γιατί ο υπεύθυνος δεν είναι μόνο ένας.

Ο δρόμος όμως θα είναι μεγάλος και απαιτεί τη δυναμική παρουσία όλων μας.

Εικόνα 10: Αφιέρωμα στην απεργία του 1989

Τα δύο επόμενα φύλλα κινούνται σε παλμούς εκλογών. Στο 19^ο φύλλο γίνεται ένα εκτενές αφιέρωμα στα κόμματα και την τοπική αυτοδιοίκηση, ενώ στο επόμενο σχολιάζονται τα αποτελέσματα στην πόλη του Ναυπλίου (εικόνες 11 και 12)

Εικόνα 11: Οι εκλογές (φύλλο 19ο).

Εικόνα 12: Τα αποτελέσματα των εκλογών για την πόλη του Ναυπλίου (20ο φύλλο).

Το επόμενο φύλλο (Αύγουστος – Σεπτέμβριος 1989) έχει περιβαλλοντικό χαρακτήρα. Το κύριο άρθρο θίγει το ζήτημα της ρύπανσης που δημιουργείται από τη λειτουργία του εργοστασίου «ΚΥΚΝΟΣ», ενώ στο ίδιο φύλλο υπάρχει και ένα άρθρο για την τρύπα του όζοντος και τις επιπτώσεις της.

Η «ΑΠΟΠΕΙΡΑ» κλείνει τον δεύτερο χρόνο κυκλοφορίας της με το θέμα της αποχέτευσης στην πόλη του Ναυπλίου και την παρουσίαση της πρότασης της συντακτικής ομάδας για τη διαμόρφωση της οδού «Ασκληπιού» (εικόνα 13).

Όχι στην «εκτέλεση» της Ασκληπιού

Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΑΣ

Η Λευκός Ασκληπιού πλάτους 30,00μ. μπορεί να διαμορφωθεί ως εξής:

Αφίνονται ζώνες 3,00μ πλάτους εμπρός από τα υπάρχοντα κτίρια που φυτεύονται με χαμηλό πράσινο

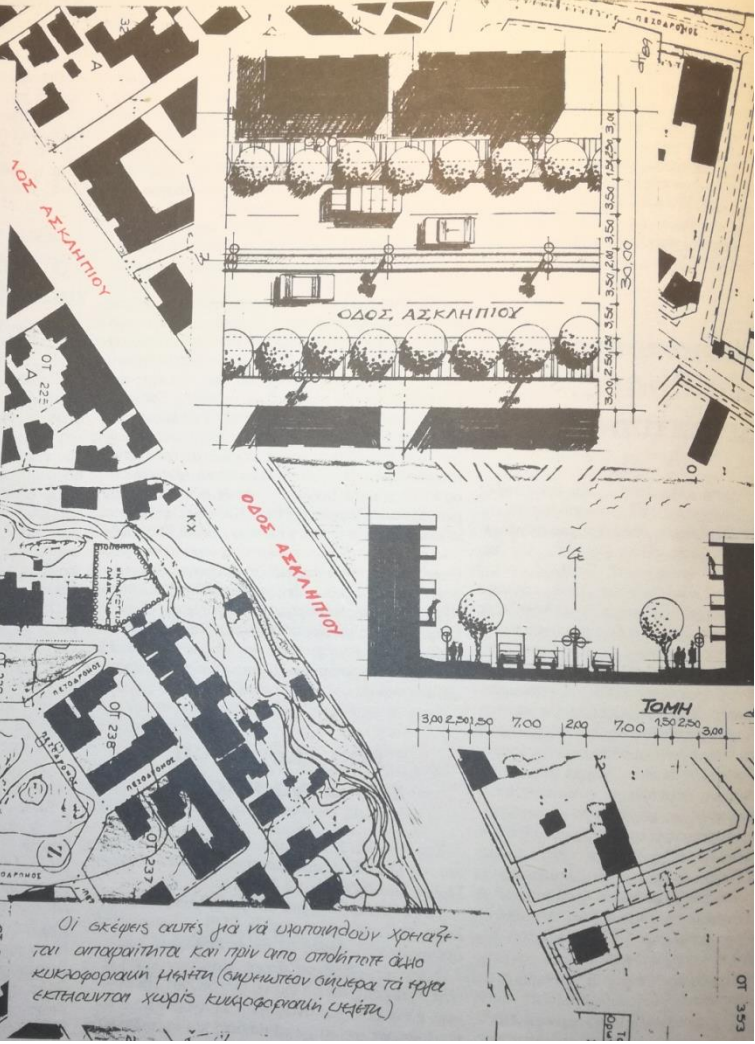
Ακολουθεί ζώνη 2,50μ πλάτους διαμορφωμένη σε πεζοδρόμιο-ποδηλατόδρομο.

Επεται ζώνη 1,50μ πλάτους με δένδρα-μάτσι εξής λόγους:

- α. Φράγματα για το δρόμο του δρόμου
- β. Κατακρατούν τη δίοδο (μείωση κατά 25%)

Η ζώνη κυκλοφορίας αυτοκινήτων περιλαμβάνει δύο χωρίδες 3,50μ ανά κατεύθυνση χωρισμένη με χωρίδα-νισίδα πράσινου πλάτους 2,00μ.

Στις νισίδες και στο οριο ζώνης πρασίνου-ποδηλατόδρομου οι τοποθετούν φωτιστικά που δα έναρμονίζονται με το χρώμα της Πόλης του Ναυπλίου.

Εικόνα 13: Η πρόταση της συντακτικής ομάδας για την οδό Ασκληπιού στο Ναύπλιο (24ο-25ο φύλλο).

3^{ΟΣ} ΧΡΟΝΟΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ (Δεκέμβρης 1989 – Οκτώβρης 1990)

Τα τεύχη του 3ου και του 4ου χρόνου αλλάζουν λίγο το στυλ τους και τυπώνονται σε ανακυκλωμένο χαρτί, γεγονός που αποδεικνύει τις οικολογικές ευαισθησίες της εκδοτικής ομάδας. Οι τίτλοι των μόνιμων στηλών αλλάζουν μορφή και γραμματοσειρά, ενώ η στήλη «ΟΙΚΟλογικά, ΟΙΚΟναυπλιακά» φαίνεται να δίνει τη θέση της στην παρουσίαση ενός ακόμα άρθρου.

Ο τρίτος χρόνος ξεκινά για την «ΑΠΟΠΕΙΡΑ» με ένα τριπλό τεύχος που αφορά τους μήνες Δεκέμβριο, Ιανουάριο και Φεβρουάριο του 1990 με κύριο άρθρο με τίτλο: «Η καλημέρα της πόλης μας στη νέα δεκαετία» (εικόνα 14).

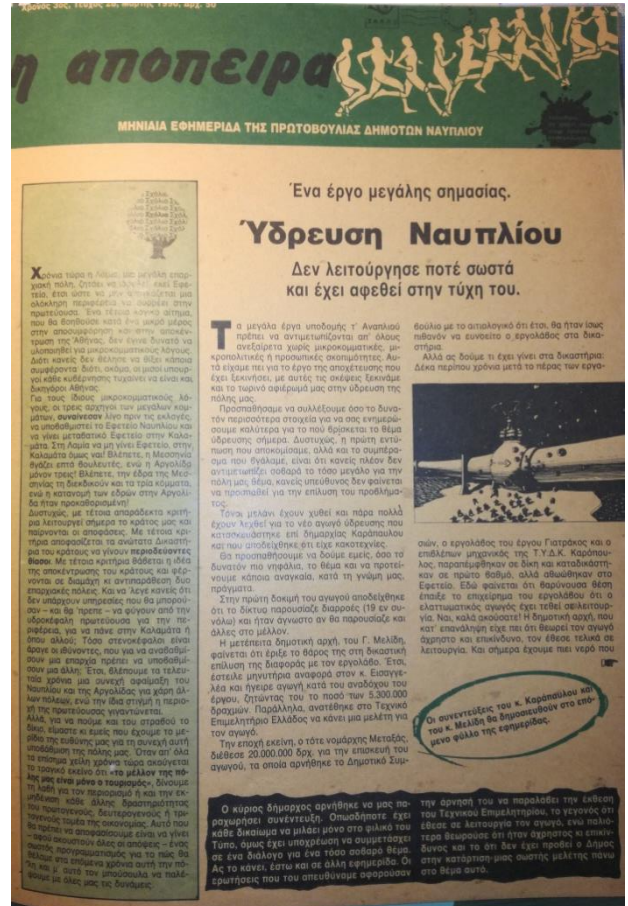

Εικόνα 14: Το πρώτο φύλλο του 3ου χρόνου τυπωμένο σε ανακυκλωμένο χαρτί.

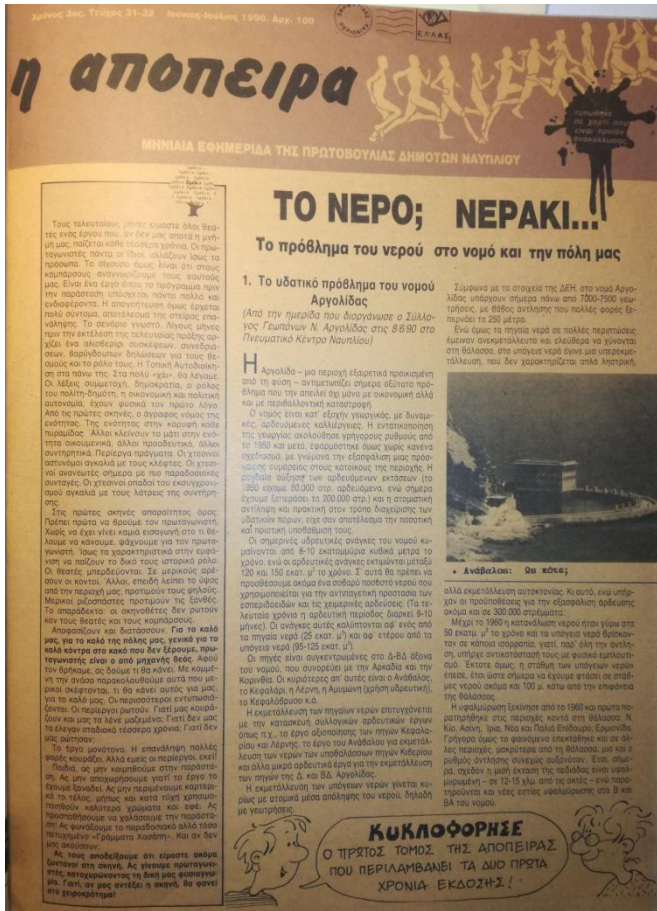
Τα επόμενα τεύχη ασχολούνται με πολύ σοβαρά περιβαλλοντικά θέματα της πόλης του Ναυπλίου: τον Αργολικό κόλπο με τα λύματα και τα απόβλητα, το ζήτημα της ύδρευσης της πόλης, το οποίο μένει άλυτο ως σήμερα, καθώς και το πρόβλημα του νερού στον νομό και στην πόλη (εικόνες 15 α,β,γ).

Εικόνα 5 α: Ο Αργολικός Κόλπος και τα λύματα.

Εικόνα 15 β: Η ύδρευση στο Ναύπλιο.

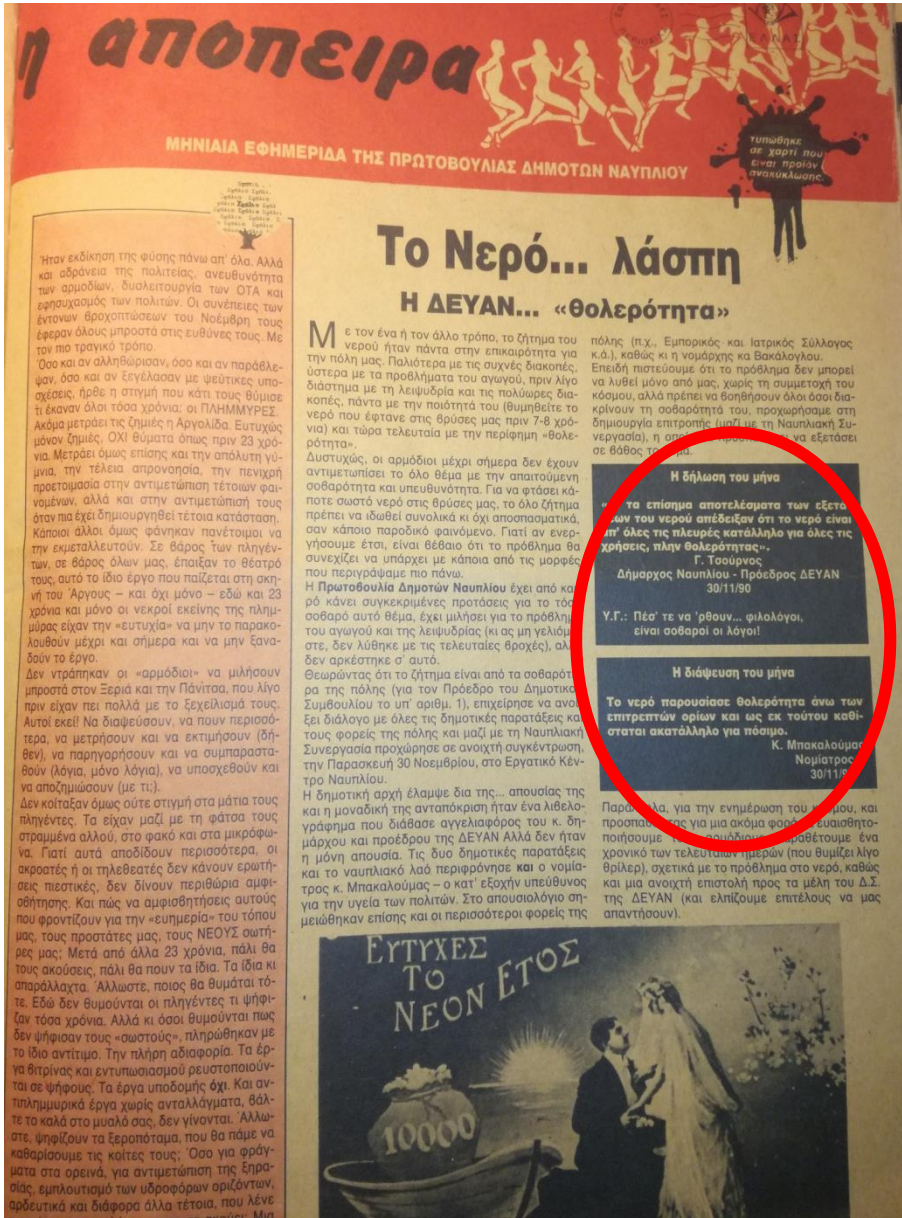
Εικόνα 15 γ: Το πρόβλημα του νερού.

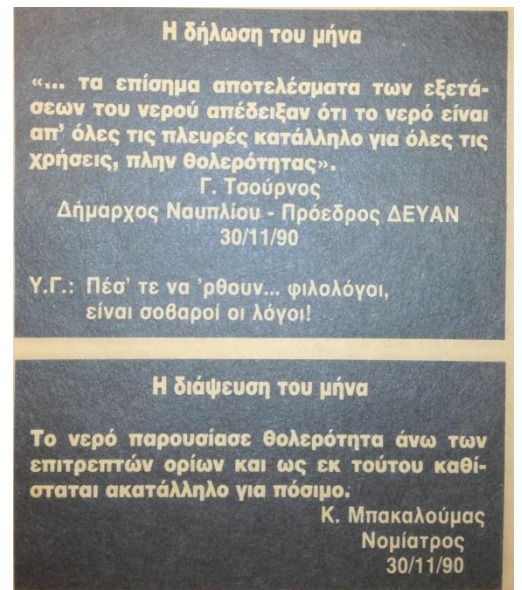
Εικόνα 16: Ο χρόνος κλείνει με τις δημοτικές εκλογές.

4^{ΟΣ} ΧΡΟΝΟΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ (Νοέμβρης 1990 – Οκτώβρης 1991)

Η «ΑΠΟΠΕΙΡΑ» εγκαινιάζει τον τέταρτο χρόνο κυκλοφορίας της με ένα τεύχος αφιερωμένο στα προβλήματα ύδρευσης της πόλης. Ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι δύο αντικρουόμενες δηλώσεις στο εξώφυλλο του 37ου τεύχους (εικόνα 17) καθώς και το άρθρο με τις καταλήψεις στα σχολεία του Ναυπλίου.

Εικόνα 17: Τελικά πίνεται το νερό; (φύλλο 37ο).

Τα επόμενα τεύχη αναφέρονται στην παιδεία, στην Καραθώνα και στις δημοτικές επιχειρήσεις της πόλης. Την άνοιξη του 1991 κυκλοφορεί ένα τεύχος που διαπραγματεύεται την υποψηφιότητα του Ναυπλίου για την πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης. Στο ίδιο φύλλο υπάρχει ένα ενδιαφέρον άρθρο για την περιβαλλοντική εκπαίδευση, ενώ στις επόμενες σελίδες τα σκίτσα έχουν την τιμητική τους (εικόνα 18).

Εικόνα 18: Τα σκίτσα στην «ΑΠΟΠΕΙΡΑ».

5^{ΟΣ} ΧΡΟΝΟΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ (Νοέμβρης 1991 – Νοέμβρης 1992)

Τον πέμπτο χρόνο κυκλοφορίας η «ΑΠΟΠΕΙΡΑ» τυπώνεται ανά δύο ή και τρεις μήνες και παρουσιάζει συνολικά 7 φύλλα. Μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζει το 2ο φύλλο της χρονιάς που θίγει το έργο του βιολογικού καθαρισμού που επρόκειτο να ξεκινήσει (εικόνα 19).

Χρόνος 5ος
Ιανουάριος '92
Τεύχος 50
ΔΡΧ. 100

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

η αποπειρα

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΔΗΜΟΤΩΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ

τυπώθηκε σε χαρτί που είναι προϊόν ανακύκλωσης

Ενα έργο ζωής, όχι μόνο για τον Αργολικό Κόλπο

Βιολογικός καθαρισμός

Η ανακύκλωση του νερού είναι επιβεβλημένη

Υπενθυσιασμένοι! Και εμείς ακόμα βαρεθήκαμε να φωνάζουμε και να αγωνιζόμαστε μόνοι μας – κυριολεκτικά μόνοι μας – για τη δημοκρατία, τη διαφάνεια, την πολυφωνία, τη συμμετοχή του πολίτη, το σεβασμό στις διατάξεις κάποιων νόμων, που η τήρησή τους εγγυάται τη στοιχειώδη καλή λειτουργία των δημοτικών οργάνων. Είναι τελικά απίστευτο πως ένας άνθρωπος είναι δυνατόν να επιβάλλει σ' όλη την παράταξη του την περιφρόνηση των νόμων και την «εν κρυπτώ» λειτουργία των δημοτικών επιχειρήσεων. Μέχρι ποτέ θα ανέχεται η κοινωνία και η δικαιοσύνη (κάποιες προκαταρκτικές εξετάσεις που έχουν διαταχθεί προχωρούν με ρυθμό κόκορας), την αλαζονική κτήπη, τη μοναρχία (=ένος ανδρός αρχή), την εκλογή όχι των αξίων αλλά των αρεστών, φίλων και φιλενάδων, στα διοικητικά συμβούλια, τη διαχείριση εκατοντάδων εκατομμυρίων χωρίς τον παραμικρό έλεγχο και διαφάνεια, χωρίς την τήρηση των ελαχίστων εκείνων προϋποθέσεων για τη σωστή λειτουργία που θέτει ο νόμος. Κύριοι δημοτικοί σύμβουλοι και κύριε Πρόεδρε του Δημοτικού Συμβουλίου. Πως τέλος πάντων ανέχεσθε τις «υποδείξεις» του κ. δημάρχου, με τις οποίες έχει στην ουσία απαγορευθεί σε ορισμένους πολίτες (ακόμα και σε κάποιους που έχουν προσφέρει πολλά στην πόλη) να υποβάλουν τα αιτήματά τους στο δημοτικό συμβούλιο και να εκθέσουν τις απόψεις τους; Πως ανέχεσθε να μην τίθενται προς συζήτηση αιτήματα φορέων; Γιατί παρανομάτε με το να μην εισάγετε προς συζήτηση όλα αυτά που ορίζει ο νόμος για τις δημοτικές επιχειρήσεις; Γιατί δεν ορίζετε τους ελεγκτές των οικονομικών των δημοτικών επιχειρήσεων, όπως λέει ο νόμος; Γιατί δεν εκλέγετε την επιτροπή δεοντολογίας του δημοτικού ραδιοσταθμού; Γιατί δεν έχουν εισαχθεί προς συζήτηση θέματα όπως οι προϋπολογισμοί, απολογισμοί, εκθέσεις πεπραγμένων, καταστατικά όλων των δημοτικών επιχειρήσεων; Τι είναι αυτό, κ. Πρόεδρε, του Δημοτικού Συμβουλίου, που σας κάνει να θεωρείτε τον κ. δήμαρχο υπεράνω της νομιμότητας, της δημοκρατίας και της διαφάνειας; Γιατί, αγαπητοί σύμβουλοι της συμπολίτευσης αλλά και εσείς σύμβουλοι της αντιπολίτευσης, εν πολλοίς σιωπάζετε μπροστά στην πανθομολογούμενη παρανομία; Αντιληφθείτε απετέλους, κ. Πρόεδρε του Δημοτικού Συμβουλίου, ότι τελικά η κύρια ευθύνη στις πλάτες σας θα πέσει. Και αυτό γιατί σύμφωνα με τον νόμο, εσείς και μόνον εσείς είστε υπεύθυνοι για την εισαγωγή

Ενα από τα σημαντικότερα έργα υποδομής στο νομό μας βρίσκεται «προ των πυλών». Το έργο κατασκευής Βιολογικού Καθαρισμού. Ο προϋπολογισμός, σύμφωνα με την προμελέτη, είναι 1.050.000.000 δρχ για τις εγκαταστάσεις και 680.000.000 δρχ για τον αγωγό διάθεσης των προϊόντων του βιολογικού (Τιμές Α' εξαμήνου 1990).

Ολοθαλάσσιος αγωγός για την αποφυγή διαφόρων προβλημάτων (επιδράση κίματος, άγκυρες πλοίων κ.λπ.) θα τοποθετηθεί σε τάφρο.

Νερό υπάρχει άφθονο μόνο στα απόβλητα...

Όλοι αναγνωρίζουν την αναγκαιότητα του έργου για την αναβάθμιση του Αργολικού Κόλπου. Η απαράδεκτη κατάσταση των αποβλήτων Ναυπλίου, Άργους και Ν. Κίου, που χωρίς καμιά επεξεργασία ριχνόνται στη θάλασσα, δεν μπορεί να συνεχιστεί για πολύ. Τα μνημόνια από την τραγική κατάσταση του Αργολικού είναι σαφέστατα. Η παρουσία των εκτρώων ψαριών, η μόνη βρώμα, μας κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου. Η κατασκευή όμως του έργου πρέπει να πάρει υπόψη και άλλες παραμέτρους.

1. Ο Αργολικός κόλπος είναι η πιο πολυρυπαμένη περιοχή στην Ελλάδα. Οι νεαυτρήσεις για παροχή νερού για πότισμα φθάνουν τα 250 έως 300 μέτρα. Ο υδροφόρος ορίζοντας έχει φθάσει σε οριακή σημασία, εξαφανίζοντας τις τελευταίες διαθέσιμες εφεδρείες νερού. Ας θυμηθούμε τα τελευταία χρόνια. Ποσες αντλίες δεν έβγαλαν θαλασσινό νερό;
2. Η γενικότερη κατάσταση που προβλέπεται από τα Ινστιτούτα Κλιματολογίας είναι κάτι παραπάνω από ανησυχητική. Το φαινόμενο του θερμοκηπίου θα έχει σαν άμεσο αντίκτυπο τη μείωση των βροχοπτώσεων. Δηλαδή, μεγαλύτερη ξηρασία (ερμησιοποίηση).
3. Την έλλειψη τοξικών αποβλήτων στην περιοχή.
4. Την κρίσιμη κατάσταση του Αργολικού Κόλπου. Αιτίες, τα απόβλητα των γύρω πόλεων, η υπέρμετρη χρήση των λιπασμάτων, που με την πρώτη δυνατότητα καταλήγουν στη θάλασσα, η ρύξη όλων των αποβλήτων των εργοστασίων μονά-

JOSEF KOUDELKA

Η σταθερή παροχή νερού που ζητάμε είναι τα υγρά απόβλητα των πόλεων.

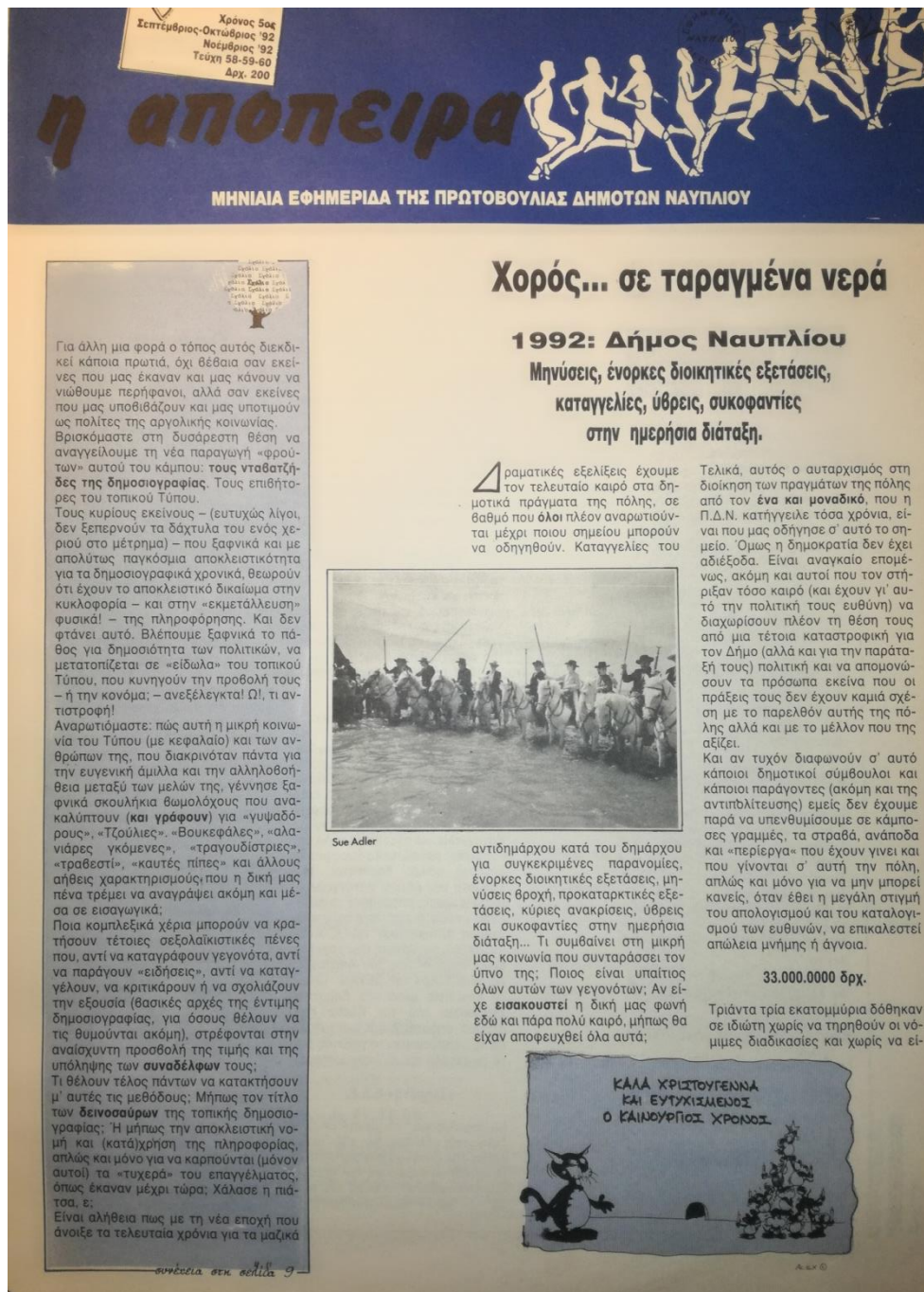
Το έργο προβλέπεται να καλύψει Ναύπλιο, Άργος και Ν. Κίο σε δύο φάσεις κατασκευής. Κατ' αρχήν, τις ανάγκες μέχρι το έτος 2010 και η δεύτερη φάση μέχρι το έτος 2030. Προβλέπεται βιολογικός καθαρισμός Β' βαθμού. Το έργο θα χρηματοδοτηθεί από το κοινοτικό πρόγραμμα Ενπνέει. Η προμελέτη διαπιστώνει την κρίσιμη κατάσταση του Αργολικού Κόλπου. Η επιδράση του με θρεπτικά συστατικά (Φώσφορο (P) Άζωτο (N) κ.λπ.) θα σώνει ακόμη περισσότερο το πρόβλημα του ευτροφισμού. Για το λόγο αυτό η πρόταση που διαμορφώνεται αναζητά λύσεις ώστε να δώσει ο βιολογικός «υψηλή ποιότητα καθαρών, που να είναι απαλλαγμένα κατά το δυνατόν και από θρεπτικά συστατικά». Για τη διάθεση των παραγόμενων υγρών του βιολογικού προβλέπεται υποθαλάσσιος αγωγός μήκους 2.175 μέτρων συν την απόσταση 675 m από την ακτή μέχρι τις εγκαταστάσεις. Ο

συνέχεια στη σελίδα 5

Εικόνα 19: Ο βιολογικός καθαρισμός (50^ο φύλλο).

Τα επόμενα τεύχη αναφέρονται στην ταραγμένη περίοδο που περνάει ο δήμος του Ναυπλίου με πολλά άρθρα που μιλούν για μηνύσεις, καταγγελίες, κρίση στις

δημοτικές αρχές του τόπου (εικόνα 20). Εξάιρεση αποτελεί το 54ο – 55ο τεύχος που τυπώνεται την άνοιξη του 1992 και έχει σαν κύριο θέμα του τον τουρισμό.

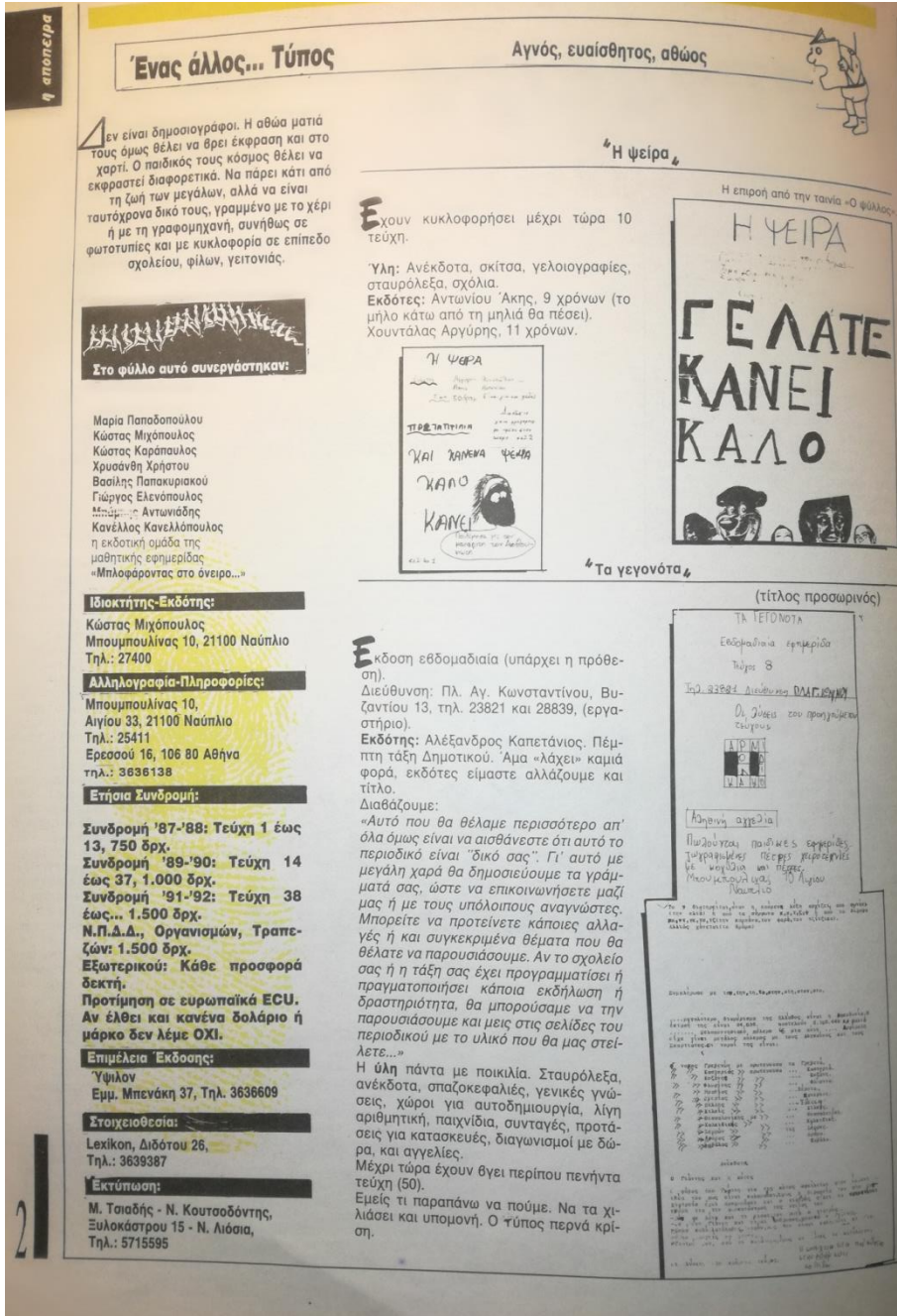

Εικόνα 20: Εξώφυλλο 58ου φύλλου.

Τον 6ο χρόνο η «ΑΠΟΠΕΙΡΑ» τυπώνει μόλις 5 φύλλα, τα μισά σε σχέση με την πρώτη χρονιά. Το πρώτο τεύχος ασχολείται με τη νεολαία (εικόνα 21). Εκτός από το κύριο άρθρο του φύλλου, σε αυτό το τεύχος η «ΑΠΟΠΕΙΡΑ» δίνει στην κυριολεξία το βήμα στη νεολαία. Ήδη στη δεύτερη σελίδα του φύλλου γίνεται ένα αφιέρωμα στις εφημερίδες που δημιουργούν τα παιδιά – μαθητές της πόλης (εικόνα 22).

Εικόνα 21: Το εξώφυλλο του 61ου φύλλου.

Εικόνα 22: Παιδικές - μαθητικές εφημερίδες του Ναυπλίου.

Το αφιέρωμα όμως κορυφώνεται στην 5η σελίδα του φύλλου, όπου η «ΑΠΟΠΕΙΡΑ» αγκαλιάζει τη μαθητική εφημερίδα «ΜΠΛΟΦΑΡΟΝΤΑΣ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ», παραθέτει εκτενέστατη συνέντευξη των μαθητών – δημιουργών της και φιλοξενεί κάποια από τα εξώφυλλα της μαθητικής εφημερίδας (εικόνα 23).

Εικόνα 23: Η μαθητική εφημερίδα "Μπλοφάροντας στο όνειρο".

Τα υπόλοιπα τεύχη έχουν θεματολογία με βάση το τοπικό στοιχείο και ασχολούνται με θέματα όπως το βιοτεχνικό πάρκο, τα έργα της απογέτευσης και η Καραθώνα. Το 6^ο έτος τελειώνει με ένα φύλλο αφιερωμένο στις εκλογές του 1993.

Τον 7^ο και τελευταίο χρόνο κυκλοφορίας η «ΑΠΟΠΕΙΡΑ» τυπώνει 6 συνολικά φύλλα. Στα πρώτα τεύχη θα βρει κανείς ενδιαφέροντα άρθρα για το Παλαμήδι (εικόνα 24) και για την πολιτισμική δημιουργία της πόλης.

Παλαμήδι

Το απόρθητο κάστρο πολιορκείται από τα προβλήματά του

Ξεκινώντας μια προσπάθεια όχι μόνο καταγραφής προβλημάτων αλλά και προτάσεων για τους αρχαιολογικούς χώρους της περιοχής μας, πιστεύουμε να κεντρίσουμε το ενδιαφέρον όλων των φορέων σ' ένα διάλογο για το παρόν και το μέλλον των αρχαιολογικών χώρων και των μουσείων στην πόλη και στην περιοχή μας.

Θεωρήσαμε σκόπιμο να αρχίσουμε από το κάστρο του Παλαμηδίου, ένα από τα πιο «άρτια» σωζόμενα κάστρα στην Ελλάδα. Το «απόρθητο» κάστρο, μετά από τη μόνιμη πολιορκία των προβλημάτων, φαίνεται να παραδίνεται. Στο χέρι όλων μας είναι να το κάνουμε και πάλι απόρθητο.

Τα προβλήματα του χθες και του σήμερα. Υπάρχουν προτάσεις για τη λύση τους

Όσοι επισκέπτονται το Ναύπλιο, δύσκολα αντιστέκονται στον πειρασμό να μην ανέθουν στο κάστρο του Παλαμηδίου. Και ακόμη δυσκολότερα να πνίξουν την αγανάκτησή τους για τη φανερή αδιαφορία των αρμοδίων του Υπ. Πολιτισμού, μέσα και έξω από το κάστρο.

Από την ανατολική πλευρά η διαδρομή προς Παλαμήδι με το αυτοκίνητο, μας δίνει την πρώτη εικόνα πριν φτάσουμε στην πύλη του κάστρου.

Το δασάκι με τα πεύκα την άνοιξη μοιάζει σαν καθουρντισμένο από την επέλαση των καμπίων.

– (Εποχιακά να κλαδεύονται και να ραντίζονται).

Κάτω από τα πεύκα, σκουπίδια όλων των ειδών, ανάμεσα στα ξερά χόρτα με μεγάλο κίνδυνο πυρκαγιάς. Το θέμα του σκουπίδοπου συνεχίζεται, μέχρι το προαύλιο παρκαρίσματος των αυτοκινήτων.

Αριστερά, πριν την πύλη του κάστρου, αντιαισθητικά μαύρα πλαστικά δοχεία απορριμμάτων ξεχειλά από σκουπίδια, καθώς και στο έδαφος πεταμένες πλαστικές σακούλες γεμάτες, κουτιά αναψυκτικών κ.λπ. Η δυσσομία είναι αφόρητη και τα αδέσποτα ζώα, σκυλιά και γατιά, καθημερινά σκαλίζουν τα σκουπίδια.

– (Δοχεία από λαμαρίνα βαμμένα στο γκρι χρώμα των θράνων, κατασκευή που να δίνει με το χρώο, αριθμό δοχείων περίπου 9 με 10 ώστε να μην πετάνε απέξω τα σκουπίδια).

Δεξιά στη μάντρα του κάστρου προς την Πρόνοια αντικρίζεις ένα σκουπιδαριό ιδιαίτερα το καλοκαίρι, όταν δεν υπάρχει το φυσικό πράσινο του χειμώνα που σκεπάζει το θλιβερό θέαμα.

– (Ο καθαριστής του κάστρου αν διαθέτει 2 ώρες κάθε 15 ημέρες το καλοκαίρι και καθαρίζει το χώρο κάτω από τη μάντρα λύνει το πρόβλημα.

Ο χώρος όταν είναι θρόμβος προκαλεί τον επισκέπτη να πετάξει και τα δικά του σκουπίδια όπου θρει).

Τα χαμηλά τείχη δεξιά της πύλης. Είναι απαράδεκτο να υπάρχουν χτισμένα σπαρμένα γυαλιά όρθια για να εμποδίζουν

ορισμένοι «αρχαιολάτρες» αφοδεύουν έξω από την πύλη του κάστρου. Παρόλο που η πρώτη δουλειά των φυλάκων το πρωί είναι να πλύνουν την είσοδο, η μυρωδιά είναι αισθητή.

– (Πριν τη μαύρη πόρτα να τοποθετηθούν σιδερένια κάγκελα που να κλείνουν τις δραβυνές ώρες).

Εισιτήρια εισόδου: 400 δραχ. και 200 δραχ. φοιτητικό.

Ποιοι και πότε απαλλάσσονται από την καταβολή εισιτηρίου (εγκύκλιος σσαφής).

VIDEO - βιντεοσκόπηση 1000 δραχ. Φωτογράφιση: 600 δραχ. (δεν τρεπείται από το προσωπικό στο Παλαμήδι). Θεωρείται τραβηγμένο. Φαντάζεστε οι φυλάκες να ψάχνουν τις τσάντες των επισκεπτών για φωτογραφικές μηχανές κ.λπ.;

Εκδοτήριο εισιτηρίων εισόδου

Πωλητέα είδη Τ.Α.Π.Α.
Κάρτες και θιβλία απαράδεκτα σε εμφάνιση με σχισμένες σελίδες, πασαλειμένα με κόλα στις τελευταίες σελίδες, φωτογραφίες «κουνημένες» ανάποδα τοποθετημένες, εξώφυλλο με τίτλο στη γαλλική γλώσσα και μέσα γερμανικό κείμενο. Πρόσθετο κομμάτι σελίδας (καλλήτο) λόγω λάθους κειμένου γλώσσας σε μεγάλο αριθμό θιβλίων (εκδ. οίκος Hannibal - Ναύπλιο) του εφορ. Αρχ.των Πέτρου Θέμελη.

Εννοείται ότι έχουν περάσει από έγκριση του Υπ. Πολιτισμού τα παραπάνω.

Βιβλίο άσχετο με τον αρχαιολογικό χώρο του Παλαμηδίου, π.χ., «Διαβάτοντας τις βυζαντινές εικόνες» της Μαρίνα Ντε Κάστρο. Εικόνες και κουίζ, που δεν έχουν καμιά σχέση με το Παλαμήδι.

Εσωτερικό

Προχωράς χωρίς να ξέρεις πού πιάς και τι θλέψεις. Πινακίδες ελάχιστες, με σθημένα γράμματα, σχεδόν ανύπαρκτα. Χάνεσαι! Ευτυχώς - δυστυχώς υπάρχουν αρκετές πινακίδες με έντονα γραμμένη τη λέξη bar, που σε οδηγούν στο αναψυκτήριο το οποίο λειτουργεί μέσα στο κάστρο. Διαφημιστικά για φιλμ, παγωτά κ.λπ., κουτάκια από αναψυκτικά, πλαστικά μπουκάλια, καλαμάκια σε κάθε γωνιά προκαλούν τους επισκέπτες. Εξάρτηση αποτελεί η κεντρική είσοδος του κάστρου που είναι πάντα καθαρή και αυτό οφείλεται στους φύλακες του εκδοτηρίου. Η απουσία καθαριστητή είναι αισθητή σε όλο το χώρο.

Ξερά χόρτα από τα ραντίσματα (Γραμμόζον κ.λπ.).

Καταστροφή φυσικού περιβάλλοντος σπάνιας χλωρίδας και πανίδας (αγριολούλουδα, θότανα, πουλιά, σκατζόχοιροι, χελώνες κ.λπ.). Κάθε χρόνο που ραντίζουν με ισχυρά ζιζανιοκτόνα καταστρέφουν και διαβρώνουν ακόμη και τις πέτρες.

– (Τα αγριόχορτα όπου εμποδίζουν μπροστά να κοπούν όπως γίνονταν παλιά. Άλλωστε είναι εποχιακά και λόγω αναδρο-

Οι επισκέπτες στο Παλαμήδι.

1979	105.770
1980	103.363
1981	100.827
1982	90.249
1983	89.892
1984	99.995
1985	102.153
1986	118.650
1987	124.339
1988	90.249
1989	154.200
1990	157.800
	(14.280.000 δραχ.)
1991*	87.849
	(29.834.900 δραχ.)
1992*	99.000
	(35.980.000 δραχ.)

* Από τον Απρίλιο '91 υπάρχει αύξηση εισιτηρίου και πληρώνουν όλοι οι επισκέπτες.

Εικόνα 24: Άρθρο για το Παλαμήδι (φύλλο72ο).

Ύστερα, τη σκυτάλη της θεματολογίας θα πάρουν οι δημοτικές εκλογές και η εγκατάλειψη του αρχαιολογικού χώρου της Τίρυνθας (εικόνα 25).

Συνεχίζοντας το οδοιπορικό στους αρχαιολογικούς χώρους του νομού μας ας δούμε τον Αρχαιολογικό χώρο της Τίρυνθας. Λίγα χιλιόμετρα από το Ναύπλιο δίπλα στις αγροτικές φυλακές, ίσως για τους περισσότερους η γνωριμία με τον αρχ. χώρο έγινε στα μαθητικά χρόνια, και με μια κλεφτή ματιά κάθε φορά που περνάμε τον δρόμο από το Ναύπλιο για το Άργος και αντίστροφα. Η εικόνα που μας δίνει δεν μας προτρέπει να τον επισκεφτούμε, και η εικόνα αυτή είναι η κυρίαρχη στους τους περαστικούς, αν κρίνουμε από την προσέλευση των επισκεπτών.

Ας προσπαθήσουμε να καταλάβουμε τα προβλήματα του χώρου κάνοντας ταυτόχρονα και προτάσεις για την ανάδειξή του, περιμένοντας όμως πρώτα και κύρια να δείξουν ενδιαφέρον και οι κατά τον νόμο αρμόδιοι φορείς, αλλά και οι δημόσιοι και κοινοί της περιοχής.

Δεν μπορούμε να μιλάμε πάντα για κρίση, και το κάθε μικρό ή μεγάλο πρόβλημα που συμβάλλει στην κρίση να μη μας απασχολεί.

Αρχαιολογικός χώρος Τίρυνθας

Στην Τίρυνθα είναι βεβαιωμένη και από την παράδοση η λατρεία της Ήρας, και τα αρχαιολογικά ευρήματα μαρτυρούν ότι λατρεύονταν επίσης η Αθηνά και ο Δίας.

Μικρή ιστορική αναδρομή

Ένα από τα σημαντικότερα κέντρα του Μυκηναϊκού πολιτισμού και ειδικότερα της Αργολίδας, είναι η Τίρυνθα, μια από τις αρχαιότερες πόλεις της Ελλάδας. Στην αρχαιότητα βρισκόταν πιο κοντά στη θάλασσα γιατί οι προσχώσεις δεν είχαν φτάσει εκεί που είναι σήμερα.

Σε απόσταση 5 χλμ. από το Ναύπλιο σώζονται τα ερείπια από τη μυκηναϊκή ακρόπολη της Τίρυνθας με τις κυκλώπιες οχυρώσεις κατά μήκος όλης της διαδρομής τους αλλά σε ορισμένα σημεία έχουν πέσει. Το ύψος τους φτάνει σήμερα μέχρι και τα 7,50 μ., το πάχος τους ποικίλλει και είναι κανονικά 7-8 μ. αλλά στο νότιο τμήμα όπου βρίσκονται οι σήραγγες φτάνουν τα 17 μ., χτισμένες με ογκόλιθους χωρίς συνδετική ύλη. Η νότια και η ανατολική σήραγκα ανήκουν στα επιθλητικότερα μνημεία της αρχαίας αρχιτεκτονικής. Στις δύο αυτές σήραγγες ο χώρος που κάλυπταν τα τείχη χρησιμοποιήθηκαν για αποθήκευση τροφίμων, πολεμοφοδίων και άλλων υλικών. Στις σήραγγες οδηγούσαν πέτρινες σκάλες από το εσωτερικό της ακρόπολης. Σώζεται η σκάλα που οδηγούσε στη νότια σήραγκα.

Στην ανατολική πλευρά υπήρχε η κύρια είσοδος που αρχικά είχε πλάτος 7,70 μ. και αργότερα περιορίστηκε στα 2,50 μ. Η πύλη αυτή έμοιαζε με την πύλη των Λεόντων των Μυκηνών.

Γύρω από τον λόφο απλώνονταν η πόλη της Τίρυνθας και στην κορυφή του βρισκόταν οχυρωμένη ακρόπολη με την κατοικία του άρχοντα. Σε ώρες κινδύνου κατέφευγαν οι κάτοικοι μέσα στα ισχυρά τείχη για να προστατευθούν.

Ο Όμηρος την αναφέρει «Τίρυνθα τευχίεσσα». Κατά τη μυθολογία κατασκευή των κυκλώπειων τειχών αποδίδεται στον Προίτο. Μετά τον διωγμό του από τον αδελφό του Ακρίσιο, βασιλιά του Άργους, κατέφυγε στη Λυκία. Όταν επέστρεψε

Η ταύτιση της έννοιας εγκατάλειψη με έναν αρχαιολογικό χώρο

στην Αργολίδα έφερε μαζί του τους Κύκλωπες, που θεωρούνταν υπερφυσικά όντα ανώτερα των ανθρώπινων δυνάμεων, και έκτισαν τα τείχη.

Ο περιηγητής Παυσανίας, κατά τον 2ο μ.Χ. αιώνα, αντικρίνοντας τα τείχη στην ερειπωμένη πια ακρόπολη έγραψε, πως δύο ημίμοιοι μαζί δεν θα μπορούσαν να μετακινήσουν ούτε τη μικρότερη πέτρα τους, και δεν δίστασε να τα συγκρίνει με τις πυραμίδες της Αιγύπτου. Ο χώρος της Τίρυνθας είχε κατοικηθεί από παλαιότερη εποχή, στη μεγαλύτερη δε ακμή της έφτασε η πόλη κατά τη μυκηναϊκή περίοδο. Γύρω στα 1200 π.Χ. το ανακτορικό συγκρότημα καταστράφηκε από πυρκαγιά που προκλήθηκε από σεισμό. Η ακρόπολη παρουσιάζει τρεις οικοδομικές φάσεις, που αντιστοιχούν η πρώτη στα 1500-1400 π.Χ. (τέλος της Υστεροελλαδικής περιόδου), η δεύτερη στα 1400-1300 π.Χ. και η τρίτη στα 1300-1200 π.Χ., όπου ανήκουν και τα σωζόμενα ερείπια της μυκηναϊκής ακρόπολης.

Το 468 π.Χ. οι Αργείοι κατέστρεψαν εντελώς τις Μυκήνες και την Τίρυνθα και μετέφεραν, κατά τον Παυσανία, τους κατοίκους στο Άργος για να αυξηθεί ο πληθυσμός της πόλης, αν και ο Στράβων αναφέρει ότι πολλοί Τίρυνθιοί έφυγαν προς την περιοχή του Πάρτο-Χέλι όπου ίδρυσαν την πόλη Αλιεία.

Ανασκαφές

Ανασκαφές έγιναν σε διάφορες περιόδους, το 1831 από τον Fr. Thiersch, το 1876 και το 1884-5 από τον Schliemann και τον ερευνητή Dörpfeld. Πριν και μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο έκαναν έρευνες οι G. Karo, Kunze και K. Müller. Επίσης ανασκαφές σε διάφορα σημεία έκανε ο αρχ. Ν. Βερβελής. Οι εργασίες συνεχίστηκαν από το Γερμανικό Αρχαιολογικό Ινστιτούτο (1968) αλλά και από την ελληνική αρχαιολογική υπηρεσία.

Στα ερείπια των ανακτόρων βρέθηκαν κομμάτια από τοιχογραφίες, παραστάσεις όπως η κυνήγι του αγριόχοιρου, κυρίες της αυλής με πλούσιες ενδυμασίες και πολλά άλλα κομμάτια, αρχαιολογικά ευρήματα όπως χρυσό δαχτυλίδι, μπρούτζινο κράνος της Τίρυνθας υπομνημαϊκών ή πρώτων γεωμετρικών χρόνων, κρατήρ της τελευταίας μυκηναϊκής περιόδου με παράσταση πολεμιστών, που ανήκει στον λεγόμενο εικονιστικό ρυθμό των Υστεροελλαδικών ΙΙ Γ χρόνων. Μικρές ανασκαμτικές ασπίδες με μυθολογικά θέματα του 7ου π.Χ. αι. καθώς επίσης και πήλινα λατρευτικά προσωπεία από την Τίρυνθα που εικονίζουν κεφάλια Γοργούς. (Μουσείο Ναυπλίου). Τοιχογραφίες και σημαντικό μέρος των αρχαιολογικών ευρημάτων βρίσκονται σήμερα στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο της Αθήνας και στο Αρχ. Μουσείο Ναυπλίου.

Σήμερα...

Αν θέλει κάποιος να ταυτίσει την έννοια της εγκατάλειψης, με έναν αρχαιολογικό χώρο ίσως πρέπει να επισκεφτεί τον «οργανωμένο» αρχαιολογικό χώρο της Τίρυνθας. Με εισόδο 400 δρχ. μπαίνεις σ' ένα αρχαιολογικό χώρο που αν δεν είσαι ειδικός, το μόνο που θα σε εντυπωσιάσει είναι η απαγορευτική ξύλινη περιφράξη. Ένας χώρος που έμεινε κλειστός έναν ολόκληρο χρόνο γιατί υπήρχαν προβλήματα με τη στατικότητα των τειχών, τελικά

Εικόνα 25: Άρθρο για την εγκατάλειψη του αρχαιολογικού χώρου της Τίρυνθας.

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΜΕΤΑ – ΕΝΑ ΑΚΟΜΑ ΦΥΛΛΟ (Νοέμβρης 1995)

Αφού πέρασε ένας ολόκληρος χρόνος χωρίς «ΑΠΟΠΕΙΡΑ», η συντακτική ομάδα επανέρχεται με ένα τεύχος με διαφορετικό ύφος και δομή απ' ό,τι τα προηγούμενα. Στο πρωτοσέλιδο (εικόνα 26) εξηγούνται οι λόγοι της ετήσιας απουσίας της εφημερίδας : *«Ήταν επόμενο η προεκλογική περίοδος και το αποτέλεσμα των εκλογών να έχουν συνέπεια στη λειτουργία μας»,* αλλά και οι λόγοι επανέκδοσής της: *« Το πάθος μας για την πόλη και την περιοχή μας, η προσήλωσή μας στα ιδανικά της δημοκρατίας, ο σεβασμός των απόψεων των άλλων, η αδήριτη ανάγκη για ανταλλαγή απόψεων, κριτική και προτάσεις, η υποβάθμιση του ατόμου σε απαθή θεατή ή ενίοτε σε απλό χειροκροτητή των αποφάσεων που παίρνουν άλλοι, η προσπάθεια ανατροπής της πορείας αυτής της υποβάθμισης του κοινωνικού και του φυσικού περιβάλλοντός μας, είναι οι λόγοι της επανέκδοσης της ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ».*

Το τελευταίο αυτό φύλλο της «ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ», εμφανώς μεγαλύτερο σε έκταση από τα υπόλοιπα, έχει κυρίως περιβαλλοντικό περιεχόμενο, καθώς φιλοξενεί ένα άρθρο για την οικολογική κίνηση της Πάτρας και ένα αφιέρωμα για τον βιολογικό καθαρισμό.

Εικόνα 26: Το τελευταίο φύλλο της «ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ».

Β΄ ΜΕΡΟΣ

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ «ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ»

Για την «ΑΠΟΠΕΙΡΑ» εργάστηκαν πολλοί άνθρωποι. Αρχικά, ο Κώστας Μιχόπουλος, που ήταν ο εκδότης και ο υπεύθυνος ύλης, και έπειτα μια ολόκληρη συντακτική ομάδα που απαρτιζόταν από τους:

Μαντώ Καπετανοπούλου	Μαρία Δημοπούλου
Μάνια Χαρμπίλα	Γιάννης Δαρλάσης
Βασίλης Παπακυριακού	Ντίνα Λαπαθιώτη
Κώστας Καράπαυλος	Κατερίνα Μπουτιέρου
Μπάμπης Αντωνιάδης	Χαρά Τσεκούρα
Βασίλης Βενετσανόπουλος	Βασίλης Παπαμιχαλόπουλος
Γιώργος Ελενόπουλος	Νίκος Νικολόπουλος
Κώστας Μιχόπουλος	Κυριάκος Σάμιος
Χρυσάνθη Χρήστου	Θάλεια Αντωνιάδου
Ελένη Αντωνιάδη	Ελένη Μπουγιούκου
Μιχάλης Καταρτζής	Τρισεύγενη Κουσκουνά
Ελένη Τερζάκη	Κόκκορας (σκίτσα)
Βαγγέλης Καπετανόπουλος	Ταύρος
Γιώργος Καράμπελας	Ερωτευμένη με τ' Ανάπλι
Λάκης Κανελλόπουλος	Ο Αθηναίος
Μαρία Παπαδοπούλου	Ξεριζωμένη Μουριά
Κανέλλος Κανελλόπουλος	

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ Κ. ΜΠΑΜΠΗ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ

- **Θέλετε να πάρουμε τα πράγματα από την αρχή;**
- Ναι. Να σας πω λιγάκι το ιστορικό για να μπορείτε να μπειτε στο κλίμα. Πριν από περίπου 31 χρόνια, κάπου εκεί δηλαδή, μια ομάδα από κατοίκους της πόλης του Ναυπλίου ήθελε να προτείνει κάτι διαφορετικό για την πόλη. Έτσι φτιάχτηκε, συγκροτήθηκε μια ομάδα η οποία ασχολιόταν κατά αποκλειστικότητα με τα δημοτικά. Η ομάδα αυτή δεν ανήκει σε ένα συγκεκριμένο πολιτικό χώρο, ήταν διάφοροι άνθρωποι από διάφορους πολιτικούς χώρους ψιλοαπογοητευμένοι από την πολιτική και η άποψη μας ήταν να βρούμε μια ενότητα μέσα από τα δημοτικά, δηλαδή να μπορούμε να χαράξουμε ένα σχέδιο για την πόλη, να κάνουμε μια πρόταση για την πόλη, όπου να συμφωνήσουμε πάνω εκεί. Ο κόσμος που έκανε τον πρώτο πυρήνα πολιτικά ανήκε στο χώρο ας πούμε της κεντροαριστεράς σε μια συντηρητική ιστορικά πόλη, όπως το Ναύπλιο. Έτσι λοιπόν, αποφασίσαμε να κάνουμε αυτή την παρέμβαση.
- **Τι έγινε πρώτα; Η έκδοση της εφημερίδας ή η ενασχόληση με τα πολιτικά;**
- Πρώτα ξεκίνησε η δημοτική κίνηση και μετά φτιάξαμε μια εκδοτική εταιρεία για να μπορούμε να βγάλουμε μια εφημερίδα.
- **Πότε ξεκίνησε η έκδοση της εφημερίδας;**
- Η εφημερίδα συμπληρώνει 30 χρόνια του χρόνου, από τον καιρό που εκδόθηκε το πρώτο φύλλο δηλαδή. Την 1η Οκτωβρίου του '87 ήταν το πρώτο φύλλο.
- **Και το τελευταίο;**
- Βγήκε τον Νοέμβριο του '93.
- **Κάθε πότε κυκλοφορούσε;**
- Η εφημερίδα προσπάθησε στην αρχή να είναι μια μηνιαία εφημερίδα, το τηρήσαμε αρκετό καιρό. Μετά υπήρχαν διάφορα προβλήματα κλπ, είχε μια διαφορετική λογική προσέγγισης. Δεν στηρίχτηκε καθόλου στη διαφήμιση, δεν υπήρχε πουθενά διαφήμιση ούτε σε βιβλίο ούτε σε τίποτα. Είχαμε άποψη να μην έχουμε καμία διαφήμιση για να μην έχουμε καμία εξάρτηση οικονομική κλπ.

- **Πείτε μας επί της διαδικασίας.**

- Υπάρχει πολύ ενδιαφέρον το πώς έβγαινε η ύλη. Όλη η κίνηση μαζευόταν και υπήρχε κάθε φορά μια συντακτική ομάδα, η οποία αποτελούνταν από συγκεκριμένα άτομα και αναγραφόταν κάθε φορά στην εφημερίδα, οι οποίοι έγραφαν τα κείμενα. Τα περισσότερα κείμενα είναι ανυπόγραφα, δηλαδή εκφράζουν όλη την ομάδα που ουσιαστικά συγκροτείται για να μπορεί να βγει το φύλλο τη εφημερίδας. Προσπαθούσαμε κάθε φορά να έχουμε μια τοπική αναφορά, η εφημερίδα δεν έχει γενικές πολιτικές αναφορές ή έχει γενικές πολιτικές αναφορές οι οποίες έχουν αναφορά και συνδέονται με το τοπικό. Δηλαδή παίρναμε ερεθίσματα από την κοινωνία και μπορούσαμε και κάναμε κάποιες σκέψεις σε σχέση με τα πράγματα που αφορούν την πόλη ή ιστορικά γεγονότα της πόλης. Για παράδειγμα μας ενδιέφερε άμα υπήρχε ένα κεντρικό πολιτικό γεγονός, αυτό τι επιπτώσεις μπορεί να είχε σε μια τοπική πόλη, όπως είναι ας πούμε το Ναύπλιο. Πάντως δεν υπήρχε ένα πράγμα που ήταν αφηρημένο σε σχέση με την πολιτική, ήταν πάντα απολύτως συγκεκριμένο.

- **Η εμβέλεια ποια ήταν; Ήταν για όλη την Αργολίδα;**

- Ήταν για την περιοχή του Ναυπλίου και για Ναυπλιώτες οι οποίοι έμεναν στην Αθήνα και από εκεί και πέρα από δημοσιογράφους στην Αθήνα, δημοσιογράφους τοπικούς, μέσα ενημέρωσης στην Αθήνα κλπ. Είχαμε περίπου στους 1700-1500 συνδρομητές, αυτό παιζόταν, νούμερο αρκετά καλό σε σχέση με κάτι τέτοιο...

- **Αυτοί ήταν και οι πόροι σαν για την κάλυψη των εξόδων σας;**

- Υπήρχε μια χαμηλή συνδρομή. Είχαμε κάποιον εισπράκτορα ο οποίος έβγαινε έξω και εισέπραττε τη μηνιαία συνδρομή. Ένα σημαντικό πρόβλημα σε όλες τις εφημερίδες είναι το θέμα το οικονομικό, τεράστιο πρόβλημα, το αντιμετωπίζαμε με κάποιες έξυπνες για την εποχή ιδέες. Η μία ιδέα ήταν ότι είχαμε σταθεροποιήσει και κάναμε 2 πάρτι τον χρόνο. Τα οποία πάρτι ήταν πολύ μαζικά και τα κάναμε για τον σκοπό αυτό, να βγάλουμε λεφτά για την εφημερίδα. Το ένα γινόταν απόκρια, το άλλο γινόταν καλοκαίρι, τα οποία μας αφήναν αρκετά χρήματα. Το ωραίο ήταν ότι εμείς τα πάρτι τα κάναμε όχι μόνο για να μαζέψουμε λεφτά, αλλά και για να διασκεδάσουμε εμείς οι ίδιοι. Οπότε, επειδή εμείς οι ίδιοι διασκεδάσαμε, τα πάρτι μας είχαν πολύ μεγάλη επιτυχία. Κατοχυρώσαμε έτσι και όλο αυτό το κλίμα των πάρτι των αποκριών στην πόλη, το οποίο ξεκίνησε από

εμάς με συγκεκριμένο σκοπό και μετά έγινε κάτι σαν μόδα στην πόλη και τις απόκριες υπάρχουν πάρα πολλά πάρτι. Αυτό όμως το πρωτοξεκινήσαμε εμείς.

Το δεύτερο που μας άφηνε λεφτά ήταν το εξής: κάθε χρόνο βγάζαμε ένα ημερολόγιο αξιοποιώντας δηλαδή φωτογραφικά αρχεία που είχαμε μαζέψει από την πόλη στην ουσία παλιές φωτογραφίες της πόλης. Το ημερολόγιο ήταν φωτογραφικό και αργότερα, όταν έγινε της μόδας, περάσαμε σε αντζέντες. Μέσα από τέτοιες διαδικασίες προσπαθούσαμε να βγάλουμε κάποια χρήματα για να μπορέσουμε να ενισχύσουμε τα οικονομικά της εφημερίδας και αργότερα τα άλλα εκδοτικά που κάναμε.

- **Πόσοι άνθρωποι αποτελούσαν τη συντακτική ομάδα;**

- Η συντακτική ομάδα μπορεί να ήταν ας πούμε από 7 μέχρι 10 άτομα, ενώ όλη η δημοτική κίνηση ήμασταν περίπου 20. Όταν κατεβαίναμε στις εκλογές το λογικό ήταν ότι είχαμε παραπάνω άτομα τα οποία μπορεί να έφταναν τα 30, γιατί αναγκαστικά ένα ψηφοδέλτιο γεμίζει και με ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι άμεσα ενεργοί. Εντάξει, στις δημοτικές εκλογές μας βοήθησε πάρα πολύ η εφημερίδα γιατί εκεί που δεν μας ήξερε κανένας ξαφνικά βγήκαμε στις εκλογές, και όταν πρωτοκατεβήκαμε πήραμε ένα ποσοστό και βγήκαμε στο δημοτικό συμβούλιο. Ήμασταν από τις λίγες ομάδες πανελλαδικά δηλαδή που κινηθήκαμε εκτός κομμάτων και μπορέσαμε και βγάλαμε δημοτικό σύμβουλο. Είναι πάρα πολύ δύσκολο οι ομάδες να υπάρχουν σαν ομάδες και να μπορεί ο καθένας να λειαινεί τις απόψεις του, δηλαδή να μπορούν οι γωνίες να φεύγουν και να μπορούν όλοι αυτοί να βρουν έναν κοινό τόπο να εκφραστούν, όταν αυτός ο κοινός στόχος δεν προσδιορίζεται από την ιδεολογία ενός κόμματος. Αυτοί οι δέκα, οι είκοσι που συνεργαστήκαμε γίναμε παρέα μέσα από αυτή τη διαδικασία. Βρισκόμαστε και σήμερα... Είμαστε αλληλέγγυοι μεταξύ μας... Γιατί δεν ήταν κάτι εξωτερικό που μας ένωνε, ήταν η αγάπη μας.

- **Θα μπορούσαμε να πούμε δηλαδή οι Ναυπλιώτες αγκάλιασαν την προσπάθεια αυτή;**

- Οι Ναυπλιώτες, εντάξει,... τουλάχιστον τη διάβαζαν. Αυτό που είναι σημαντικό και το βλέπουμε τώρα, με τα χρόνια, είναι ότι κανένας δεν μιλάει με κάποιον αρνητισμό, άσχετα αν διαφωνεί μαζί μας. Μπορεί να έλεγαν ότι είμαστε ονειροπόλοι ή αιθεροβάμονες, αλλά ποτέ δεν υπήρχε ένα κλίμα λαϊκίστικο, ποτέ δεν υπήρχε ένα κλίμα να βρίσουμε κάποιον. Κινηθήκαμε πάντα σε επίπεδα το να μην θίγουμε πρόσωπα και να θίγουμε περισσότερο πολιτικές. Αυτό είχε συνέπειες,

γιατί πάρα πολλοί συρθήκαμε στα δικαστήρια για δημοσιεύματα που κάναμε! Είναι λογικό ότι αυτοί οι οποίοι είχαν την ισχύ στην πόλη και την κυριαρχία, ας πούμε, αυτό το πράγμα ήθελαν να το κλείσουν. Το θέμα της πολιτικής δημοκρατίας σε μια τοπική κοινωνία είναι λιγάκι δύσκολο.

- **Πού τυπωνόταν η εφημερίδα;**

- Στην αρχή η εφημερίδα τυπωνόταν στην Αθήνα, αν και σαν άποψη ήταν λάθος γιατί δεν ενισχύαμε την τοπική αγορά. Υπήρχαν πολλές μεγάλες οικονομικές διαφορές το να τυπώσουμε στο Ναύπλιο ή να τυπώνουμε στην Αθήνα.

- **Πώς γινόταν η έκδοση;**

- Η εποχή εκείνη που τυπώναμε εμείς ήταν μια εποχή που ακόμα δεν είχαμε το ψηφιακό. Έπρεπε από την αρχή να προσδιορίσεις τα πάντα: το πάχος των στηλών, το μέγεθος των γραμμάτων, και μετά το έπαιρνες σε ρολάκι όλο αυτό. Αφού το έπαιρνες σε ρολό, γίνονταν οι διορθώσεις, έβγαινε ένα φιλμ και σε μελιμετρέ χαρτί έπρεπε να κολλήσεις τις στήλες με τα κείμενα, τα σκισάκια, τα πάντα. Ύστερα, το έβγαζαν μια φωτογραφία όλο αυτό το πράγμα, έβγαινε μια διαφάνεια, και από αυτή τη διαφάνεια έβγαινε ένα αρνητικό και αυτό το αρνητικό πήγαινε στο τυπογραφείο.

- **Μεγάλη διαδικασία...**

- Η διαδικασία ήταν δουλειά του γραφίστα, ο οποίος ήταν Αθηναίος και φίλος και μας έκανε μια καλύτερη τιμή. Επειδή εγώ τότε πηγαينوερχόμουν, δούλευα στην Αθήνα αλλά πηγαينوερχόμουν Ναύπλιο, αναλάμβανα αυτό το κομμάτι, δηλαδή να μεταφέρω τα κείμενα. Όταν ερχόταν κάτω, ερχόταν αδίπλωτη, για να γλιτώνουμε χρήματα, και πέφταμε όλοι μαζί επάνω, τη διπλώναμε βάζαμε τις ετικέτες την πηγαίναμε στο ταχυδρομείο, το οποίο έκανε και τη διανομή.

- **Τι απόηχο έχει αφήσει σε εσάς;**

- Αυτό όλο το πράγμα, για εμάς, για αυτούς που ασχοληθήκαμε με αυτό ήταν το πιο ενδιαφέρον πράγμα που έχουμε κάνει στη ζωή μας. Αλήθεια, για όλα τα παιδιά. Άσχετα αν σήμερα δεν είμαστε μαζί, το πιο ενδιαφέρον πράγμα που κάναμε ήταν αυτό. Ήταν ένα ενδιαφέρον πράγμα που έγινε με πολλή υπερηφάνεια, έγινε με πολλή αγάπη, έγινε με πολύ μεράκι, βάλουμε πάρα πολύ καλή διάθεση δημιουργία κλπ.

- **Άρα παρόλο τον κόπο, παρόλες τις παρεξηγήσεις με τα δικαστήρια παραμένει κάτι θετικό έτσι;**

- Ήτανε, φαντάζομαι είναι για όλους, είναι το πιο ωραίο πράγμα που έκαναν στη ζωή τους. Και είναι ωραίο πράγμα, όταν έχεις γράψει κάτι, ας πούμε πριν από 30 χρόνια και διαπιστώνεις ότι αυτό υπάρχει ακόμα και σήμερα και δεν έχει αντιμετωπιστεί ακόμα. Τόσο επίκαιρο είναι. Έχω διαπιστώσει ότι το 50% των τίτλων είναι πράγματα που είναι και σήμερα στην επικαιρότητα. Για παράδειγμα, το πρώτο κείμενο που γράψαμε ήταν το θέμα των σκουπιδιών. Τα σκουπίδια σήμερα στην Πελοπόννησο ακόμα δεν αντιμετωπίζονται με ανακύκλωση.

- **Θα ήθελα να σχολιάσουμε το όνομα της εφημερίδας, «ΑΠΟΠΕΙΡΑ»: ήταν στην κυριολεξία απόπειρα;**

- Ναι ήταν απόπειρα γιατί δεν ξέραμε... είχαμε δηλαδή δύο-τρεις τίτλους υπόψη και κάναμε πολύωρες συζητήσεις προκειμένου να αποφασίσουμε. Θέλαμε να βγάλουμε έναν τίτλο ο οποίος να μην ταυτίζεται με κανένα κόμμα, γιατί τότε βγαίνανε αρκετές εφημερίδες οι οποίες ήταν ταυτισμένες με διάφορα πολιτικά κόμματα της σκηνής. Εμείς αναλάβαμε να κάνουμε κάτι που να μην μας ταυτίζει με ένα συγκεκριμένο κόμμα. Σκεφτήκαμε ας πούμε τη λέξη «απόπειρα». Η άλλη ήταν η «απόδραση». Μας πήγαινε καλύτερα η λέξη «απόπειρα», γιατί δεν ξέραμε πόσο θα κρατήσει, δεν ξέραμε πώς θα πηγαίνανε τα πράγματα.

- **Σας έχει ανταμείψει η «ΑΠΟΠΕΙΡΑ» που κάνατε;**

- Η πόλη ποτέ δεν έλεγε ότι είμαστε κάτι εξαιρετικό. Αν πήγαμε έξω από την πόλη τύχαινε να συναντήσουμε δημοσιογράφους που έλεγαν «Ρε εσείς είσαστε που βγάξετε την «ΑΠΟΠΕΙΡΑ»; Τι τρομερό εγχείρημα είναι αυτό!». Αυτό μας έδινε μεγάλη ελπίδα. Βγήκε θυμάμαι ένα βιβλίο κάποια εποχή από τον Νικήτα Λιοναράκη το οποίο έλεγε ένα από τα πιο ενδιαφέροντα πράγματα που έχουν γίνει στην Ελλάδα τον τελευταίο καιρό είναι η «ΑΠΟΠΕΙΡΑ» και ξαφνικά όλοι ενδιαφέρονταν και διάβαζαν την εφημερίδα...

Και τότε εμείς πάθαμε πλάκα! Μάλιστα, ο Τριαντάφυλλος Σκλαβενίτης, ο οποίος ήταν διευθυντής μέχρι πρότινος στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών και με τον οποίο είχαμε εξαιρετική συνεργασία, ακόμα λέει «εγώ αγαπάω το Ναύπλιο γιατί υπάρχει η «ΑΠΟΠΕΙΡΑ»».

Η μεγαλύτερη αμοιβή είναι αυτή!

Αυτό ήταν ένα πράγμα που και τότε μας έδινε ελπίδα να πάμε ένα βήμα μπροστά. Πολλές φορές ερχόταν κάποιος και σου έλεγε «φίλε διάβασα αυτό το άρθρο και ξέρεις και δεν το είχα σκεφτεί ποτέ μου και μου άρεσε». Άλλες φορές ερχόταν ένας φοιτητής και έλεγε « Μου είπε ο καθηγητής μου να βρω το 6^ο τεύχος της «ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ» για να διαβάσω κάτι...»

- **Θέλετε να μιλήσουμε λίγο για τη θεματολογία της εφημερίδας;**

- Η θεματολογία είναι αρκετά επίκαιρη ακόμα και τώρα δηλαδή, με τους ξένους εργάτες, με το ιστορικό κέντρο, με το νοσοκομείο, με τα σκουπίδια, με το διοικητήριο στην πόλη. Για παράδειγμα, στο δημοτικό συμβούλιο που ήμουν προχθές το βασικό μας θέμα ήταν η ύδρευση του Ναυπλίου, το οποίο είναι ένα θέμα τεράστιο και το είχαμε θίξει στην εφημερίδα. Και η ύδρευση είναι κάτι που απασχολεί και σήμερα, δηλαδή δεν μπορούμε να πιούμε το νερό από τη βρύση. Ακόμα και σήμερα!

- **Έχω παρατηρήσει κάποιες μικρές αλλαγές στη μορφή των τελευταίων τευχών. Θέλετε να μας εξηγήσετε;**

- Ναι, στα τελευταία τεύχη προσπαθήσαμε να κάνουμε να προσπάθεια να αλλάξουμε λιγάκι το στυλ μας και γραφιστικά. Για παράδειγμα, άλλαξε και η γραμματοσειρά, γίναμε πιο μοντέρνοι, αλλά δεν μπορέσαμε να συνεχίσουμε. Προσπαθήσαμε να βάλουμε τότε και άλλες στήλες, προσπαθήσαμε να βάλουμε και ένα χρονολόγιο, αλλά αυτά εδώ θέλανε πολλή δουλειά, αλλά... δεν μας βγήκε... δεν μπορέσαμε να συνεχίσουμε. Και η ομάδα είχε ατονήσει, είχαμε κουραστεί, οικονομικά ήταν τα πράγματα δύσκολα γιατί βάζαμε συνέχεια από την τσέπη μας...

- **Η διακοπή αποτέλεσε μια κοινή απόφαση; Πέρασε κάποιος χρόνος μέχρι να ωριμάσει;**

- Πέρασε κάποιος χρόνος... Πρώτα κάναμε κάποιες αναβολές και για λίγο καιρό τα τεύχη δεν τυπώνονταν κάθε μήνα, αλλά κάθε δύο μήνες ένα τεύχος. Μετά πέρασε ένα διάστημα και δεν βγάλαμε κανένα...

- **Οπότε άρχισε να φθίνει σταδιακά;**

- Ναι, σταδιακά άρχισε να μην υπάρχει πια αυτή η όρεξη από όλους... Δεν υπήρχε και οικονομική δυνατότητα στήριξης... Είχαμε περάσει αρκετά χρόνια μαζί και αυτό είχε ένα πρόβλημα... ένα πρόβλημα ανανέωσης.

- **Εννοείτε ότι δεν μπήκανε καινούργιοι στην παρέα πιο φρέσκοι...**
- Δεν μπήκανε καινούργιοι να φέρουν μια φρεσκάδα, αυτό ήταν μεγάλο μας πρόβλημα πάντα...
- **Ούτε τα παιδιά ακολουθήσανε... Παιδιά των συντελεστών, γιοί, κόρες;**
- Εντάξει, τα παιδιά των περισσότερων από εμάς δηλαδή έχουνε πάρει το μικρόβιο το δικό μας και φιλοασχολούνται με πιο εναλλακτικά πράγματα. Τότε όμως ήταν πολύ μικρά για κάτι τέτοιο.
- **Επομένως το θέμα της συνέχειας δε βρήκε ποτέ λύση;**
- Είναι πάρα πολύ δύσκολο σαν προσπάθεια να βγάλεις ένα έγγραφο. Σήμερα μπορείς να φτιάξεις ένα site. Είναι πολύ πιο εύκολο, και πολύ πιο οικονομικά ανέξοδο. Ξέρεις όταν βάζεις τη διαφορετικότητα είναι δύσκολο, είσαι δακτυλοδεικτούμενος, και σε μια κοινωνία όπου υπάρχει κρίση είναι πάρα πολύ δύσκολο να επιβιώσουν ομάδες.
- **Άρα είναι δύσκολο να βρεθεί και ένας συνεχιστής...**
- Είναι πολύ δύσκολο αυτό το πράγμα... Γενικώς, η κουλτούρα της ομάδας είναι δύσκολο πράγμα. Σαν Έλληνες είμαστε πολύ εγωκεντρικοί σε αυτό το θέμα... Ο καθένας δεν θέλει να κόψει ένα κομμάτι του εαυτού του να το μοιραστεί με κάποιον άλλο. Γενικώς, δεν ψάχνουμε να βρούμε κομμάτια που μας ενώνουνε, αλλά κομμάτια που μας χωρίζουν...
- **Πιστεύετε ότι θα διορθωθούμε ποτέ;**
- Δύσκολο... Εδώ περάσαμε τέτοια κρίση και δεν το έχουμε αυτό... που δεν πιστεύω ότι είναι οικονομική, είναι κοινωνική...
- **Και αξιών;**
- Και αξιών, ναι. Δεν είναι οικονομική... Το οικονομικό είναι αυτό που βιώνουμε. Το κακό είναι ότι δεν το καταλαβαίνουμε. Και δεν έχουμε τη λογική του καθρέπτη, δηλαδή δεν κοιτάμε τον εαυτό μας, είναι πολύ βασικό...
- **Ακούγοντάς σας να μιλάτε, καταλαβαίνω ότι έχει μείνει μια ευχάριστη γεύση από όλο το εγχείρημα. Είναι έτσι;**
- Εγώ έχω την εντύπωση πως είναι το καλύτερο πράγμα που έχω κάνει στη ζωή μου για να σας πω την αλήθεια. Και πιστεύω και οι άλλοι ότι κάπως έτσι το βλέπουν.

- **Υπάρχει έτσι κάποια στιγμή που σας έχει μείνει πολύ χαραγμένη; Πολύ χαρούμενη, πολύ καλή από όλο αυτό το εγχείρημα;**

- Για μένα το καλύτερο κομμάτι ήταν όταν βγάλαμε την πρώτη εφημερίδα και θέλαμε να δούμε τι απήχηση έχει στον κόσμο, πώς πάει. Φανταζόμασταν τις διαδρομές για να δούμε πώς θα πάνε τα σπίτια! Επίσης θυμάμαι ότι η δημοκρατική μας ευαισθησία έφτανε ακόμα και πώς θα διαλέξουμε το τι χρώμα θα έχει κάθε τεύχος, ώστε να μην παραπέμπει σε κάποιο κόμμα.

Άσχημη είχαμε ας πούμε... εκεί με τις μηνύσεις... Τα δικαστικά ήταν πραγματικά πολύ δύσκολα...

Μια εβδομάδα περίπου μετά από αυτή τη συνέντευξη, ο κύριος Αντωνιάδης είχε την ευγενή καλοσύνη να οργανώσει μια συνάντηση και με τα υπόλοιπα μέλη της «ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ» και να μας προσκαλέσει. Ωστόσο, επειδή το μέρος δεν ήταν κατάλληλο για συνέντευξη, διότι υπήρχε θόρυβος, θα αναφέρω επιγραμματικά ορισμένες φράσεις που ειπώθηκαν εκείνη τη βραδιά.

κ. Ελένη Τερζάκη: Εγώ τον Μπάμπη και τον Κώστα τους είχα μαθητές και η «ΑΠΟΠΕΙΡΑ» μας έκανε φίλους.

Κ. Κώστας Καράπαυλος: Πολλοί νομίζανε ότι ήμασταν ήδη μια παρέα και κάναμε το κέφι μας, αλλά δεν ήταν έτσι. Δεν ξεκινήσαμε ως φίλοι. Μέσα από την «ΑΠΟΠΕΙΡΑ» γίναμε φίλοι.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η παρούσα εργασία ίσως είναι μια από τις πιο ενδιαφέρουσες που έχω κάνει. Ανατρέχοντας και ξεφυλλίζοντας τα φύλλα της «ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ» μπορεί κανείς να γνωρίσει το Ναύπλιο του χθες και να κατανοήσει το Ναύπλιο του σήμερα. Μέσα από λόγο ζωντανό, παραστατικό και δυναμικό αναδεικνύονται όλες οι πλευρές της μικρής αυτής κοινωνίας των Ναυπλιωτών.

Ένας ακόμα λόγος που έκανε αυτήν την εργασία εξαιρετικά ενδιαφέρουσα είναι ότι μου έδωσε την ευκαιρία να γνωρίσω τη συντακτική ομάδα της «ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ». Πρόκειται για ανθρώπους δραστήριους, δημιουργικούς και δυναμικούς που με ιδιαίτερο ζήλο και αγάπη προσπάθησαν να θίξουν τα προβλήματα της πόλης τους, να προτείνουν λύσεις και να παρέμβουν ουσιαστικά στην κοινωνία.

Μα το πιο θαυμαστό είναι ο τρόπος με τον οποίο εργάζονταν. Λειτουργούσαν όλοι ως μία ομάδα, βάζοντας στην άκρη τους εγωισμούς και δίνοντας ιδιαίτερο βάρος στη συνεργασία μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες. Σε μια εποχή που ο ατομικισμός κυριαρχεί και ο καθένας νοιάζεται μόνο για τον εαυτό του είναι πολύ δύσκολο να βρίσκει κανείς ομάδες που, ακόμα κι αν διαφωνούν, έχουν τη διάθεση να μιλήσουν, να κάνουν σωστό διάλογο, να βρουν μια κοινή λύση και να παρουσιάσουν ένα κοινό έργο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Εικόνα 27: Πινακίδα σκαλισμένη σε ξύλο στα γραφεία της «ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ».

Πάρτι Απόπειρας

Γιά να μην προδοθεί η "εθνική μας συνείδηση" στη διασκέδαση, σας καλούμε στο αποκριάτικο πάρτι της "Απόπειρας". Μετά τις πλημμύρες, ένα πάρτι πλημμύρα το Σάββατο 24-2 στο bar MACAO.

	1000								
	1200								
	1500								

Εικόνα 28: Πρόσκληση σε αποκριάτικο πάρτι της «ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ».

Εικόνα 169: Ημερολόγιο του 1993 που εξέδωσε η «ΑΠΟΠΕΙΡΑ».

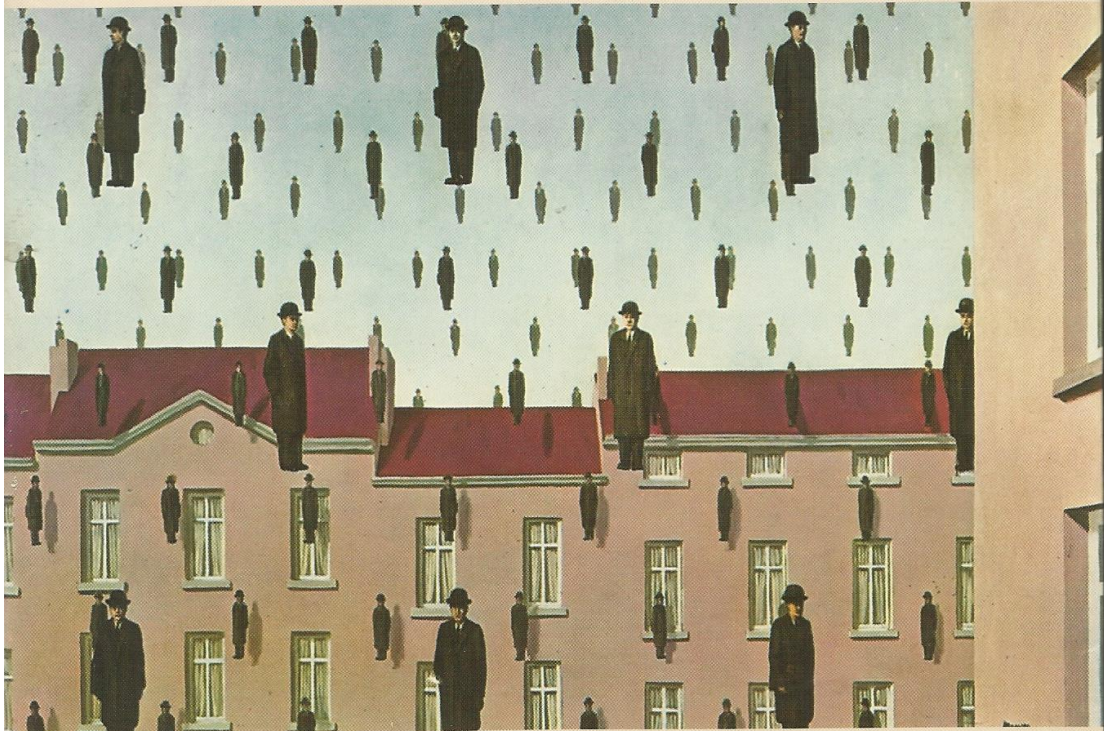

Εικόνα 30: Ημερολόγιο του 1999 που εξέδωσε η «ΑΠΟΠΕΙΡΑ».

ΝΙΚΗΤΑΣ ΛΙΟΝΑΡΑΚΗΣ

**ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ
ΤΟΥ
«ΓΑΤΟΣΚΥΛΟΥ»**

*Κοινωνική Πολυπλοκότητα
και Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης*

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΖΗΣΗ

Εικόνα 31: Το βιβλίο του Νικήτα Λιοναράκη όπου αναφέρεται ότι : "ένα από τα πιο ενδιαφέροντα πράγματα που έχουν γίνει στην Ελλάδα τον τελευταίο καιρό είναι η «ΑΠΟΠΕΙΡΑ»".

Εικόνα 32: Αύγουστος 2001. Τα γραφεία της «ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ» κλείνουν. Οι συντελεστές το γιορτάζουν με κόλλυβα!

Εικόνα 33: Αύγουστος 2001. Στιγμιότυπα από το κλείσιμο των γραφείων της «ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ».

Εικόνα 34: Αύγουστος 2001. Στιγμιότυπα από το κλείσιμο των γραφείων της «ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ».

Εικόνα 35: Δεκέμβρης 2016. Οι ίδιοι άνθρωποι 15 χρόνια μετά μιλούν για την «ΑΠΟΠΕΙΡΑ».

Εικόνα 36: Δεκέμβρης 2016. Η συνάντησή μας με τη συντακτική ομάδα της «ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ».

Εικόνα 37: Δεκέμβρης 2016. Η συνέντευξη με τον Μπάμπη Αντωνιάδη στο Ναύπλιο.